

ASEITA
RAITTIUSTAISTELUSSA

K 214/2008

ASEITA AITTIUSTAISTELUSSA.

SIIRTOLAISUUSINSTITUUTTI
MIGRATIONSINSTITUTET
Pohjanmaan aluekeskus
Österbottens regioncenter

Suomalaisen Kansallis-Raittius-Veljeys-
seuran kustantama.

in
e-
n
r.
i

ESIPUHE.

Terveen valtioelämän ensimmäisiin ehtoihin kuuluu, että kansa, jonka käsissä kuten Amerikan Yhdysvalloissa hallituksen asettaminen on, että tämä kansa on itsetietoinen edes tärkeimmistä inhimillisen elämän vaatimuksista. Jotta suomalainen kansan osa Amerikassa olisi terveellisesti vaikuttavana osana "uuden kotimaansa" valtiollisessa elämässä, ja noudattaen useita kehoituksia, on S. K. R. Veljeysseuran johtokunta tahtonut valmistaa tilaisuuden suomalaisille kansalaisille tutustua tämän maan valtiomuodon tärkeimpiin perusteihin sekä erityisemmin niihin tosiasioihin, joiden nojalla me olemme asettuneet tunnetulle kansallemme väkijuomateollisuuteen nähden. Vaatimattomana ja puutteellisena pyytää tämä kirja olla aseena raittiustaistelijan kädessä.

Ishpeming, Mich., 8. X. 08.

FITCHBURG, MASS.

Pohjan Tähdän kirjapainossa 1908.

HISTORIAN OPETUKSIA.

Taisteilu tarpeellista.

Pimeyden ja hämärän kautta käy ihmiskunnan tie valoon ja vapauteen. Valoon johdtaa yhä selvenevä tietoisuus ihmiselämän kehityksen laeista, Jumalan tahdosta ja vapauteen elämän valkeudessa, oikeaksi havaitun tiedon mukaan järkevästi ja siveellisesti.

Tarkastaessamme taaksepäin ihmiskunnan hihtoriaa löydämme asioita sellaisia, jotka meitä kauhistuttavat. Vasta pitkällisten taistelujen kautta on poistunut se kreikkalaisten ja roomalaisten y. m. luonnollisena pitämä tapa, että toiset ihmiset pitivät toisia orjuudessa. Aikaa on ottanut myös kehitys eri uskolaisten verisistä vainoista uskonnon vapauden julistukseen moniaissa maissa. Meidän monissa suhteissa siveettömyyttä ja orjuutta kantava aikamme on sivuuttanut feodaali ajan tavan, jolloin lääninherralla oli "häyön oikeus" vastata vihittyyn valtansa alle kuuluvaan naiseen

J. n. e. Kun tämän lisäksi erityisesti merkitsemme ne aatteet, joita aikamme syliisään kasvattaa, kuten kansainvälisten sotien poistaminen; naisten ihmisoikeuksiinsa saattaminen sekä vaimona että yhteiskunnan ja valtion jäsenenä, sekä työtätekevän luokan saattaminen nauttimaan työnsä tuloksia, huomaamme miten vasta pitkälliset kokemukset erinäisten tapojen tuottamasta kirouksesta ovat opastaneet kansoja meidän luonnollisena pitämäämme tietoisuuteen oikeasta ja miten toisten totuuksien eteen taistelu on käynnissä.

Kun itämaiset kansat kokemuksesta tuntien käyneen viinin sekä valmistamansa oluen y. m. juovuttavain aineiden huonot vaikutukset egyptiläisten tapaan ankarasti rajoittavat tai kuten Muhamed kokonaan kieltävät juovuttavain aineiden käytön, niin Europan kristilliset kansat sen sijaan keksittyään paloviinan y. m. vielä meidän päivinämmä käytetyt väkeväidyt aineet vajoovat syvälle juoppouden tapaan. Kun sitten siirtolaiset Euroopasta asustavat myös Amerikan maan työntävät he tieltään alkuasukkaat tapoineen ja heidän mukanaan tulleet hyvät ja pahat tavat saavat jalansijan. Asutuksen varttuessa, varttuu myös väkijuomien valmistus, kauppa ja juomatavat peloittavassa määrässä.

Keskiaika oli jättänyt uudelle ajalle lisääntyneen oluen nautinnon ja tislattujen aineiden valmistustaidon, mutta mitään valoa näiden aineiden nautintoon nähden, mitään perusteellisempaa tutkimusyritystä väkijuomien todellisiin vaikutuksiin nähden emme löydä. Mutta vaikka ei tutkimusten tuloksia ole tietoa antamassa, vaikka ei olla selvillä alkoholismista kansoihin nähden, eikä sen laajakantoisista vaikutuksista, herää kumminkin siellä ja täällä yksityisissä vastustusta väkijuomien käyttöön nähden. Puhumatta nyt niistä taisteluista mitä itämaiset kansat ovat käyneet olemassaolonsa säilyttämiseksi juovutusjuomia vastaan, puhumatta siitä tuomiosta, minkä Raamattu antaa juoppoudelle, huomaamme uudella ajalla heräävän raittiuden harrastuksia, Nämä harrastukset keskittyvät kumminkin aluksi ylipäänsä ainoastaan viinaa ja senkin ylenmääräistä nautintoa vastaan. Mutta se on ymmärrettävissä kun kuulemme, että vielä 18 vuosisadan tiedemiehetkin aristelematta kiittelevä viinan hyviä ominaisuuksia.

Meidän päiviemme raittiustaistelun sota-huudoksi tai sodan julistajaksi voidaan kutsua vasta v. 1785 Amerikassa ilmestynyttä kirjaa nimeltä "An Inquiry into the Effects of Ardent Spirits upon the Human Body and mind"

(Tutkimus väkiviina-juomien vaikutuksista ihmisen ruumiiseen ja sieluun). Tämä oli ensimmäinen asiaa tieteellisesti valaiseva teos. Kirjan tekijä oli tohtori Benjamin Rush, syntynyt Pennsylvaniasta. Ollen lahjakas ja ahkera valittiin hänet lääkäri tutkinnon suorittuaan jo 24 vuotiaana kemian professoriksi Philadelphian lääkeopilliseen oppilaitokseen sekä saavutti laajan maineen. Ottaen innolla osaa kansalliseen ja valtiolliseen työhön valittiin hän 1774 valtionsa eduskunnan jäseneksi ja siinä v. 1776 ensimmäisenä esitti, että Amerikan Yhdysvaltain tulisi hyljätä yhteys emämaahan Englantiin ja vaatia itselleen vapaus. Kolme-toista siirtokuntaa yhtyi, asetti oman eduskunnan, johon Rushkin tuli jäseneksi ja heinäkuun 4 p:nä v. 1776 itsenäisyyskomitean esmiehenä pani nimensä itsenäisyys julistuksen alle. Tiedemiehenä ja valtiomiehenä on Rush muistossa säilyvä, mutta ijäti pysyvän patsaan on hän pystyttänyt itselleen tieteeseen perustuvan raittiustaistelun alkuunpanijana. Hän ei tyytynyt vaan julki lausumaan ja mukana toteuttamaan Amerikan vapautta Englannin yliherruudesta, ei, hän tahtoi taata kansalleen vapauden, "joka on järkeä ja siveellisyyttä ja joita ilman ei mitään vapautta ole", hän tahtoi saada tämän kansan todella vapaaksi.

Lääkärinä sekä yhteiskunta elämää seuraavana tajusi hän helposti sen totuuden, minkä historia monien kansojen elämästä opettaa, ettei mikään kansa voi vapaudessa säilyä jos sen elämä on järjetöntä elostelemista tapojen orjuudessa sekä moraalisesti ala-arvoista.

Muutamat otteet Amerikan vapauden aatteen isän mainitusta kirjasta lienivät paikallaan:

Jos minulle olisi mahdollista puhua äänellä, joka kuuluisi Mississippin etäisimpiin rantoihin saakka, jossa Yhdysvaltain raja käy, minä sanoisin: Ystävät ja kansalaiset! välttää näiden juomien tavan mukaista käytäntöä."

Evankeliumin saarnaajat kaikissa Yhdysvaltain kirkkokunnissa! Auttakaa minua kaikella pyhän virkanne painolla ja vaikutusvoimalla pelastamaan kanssaihmissiamme häviöön joutumasta, tämän suuren, heidän henkensä ja sielunsa hävittäjän kautta.

Rush pelkää jo mahdollisuuttakin, että:

"Maamme voisi joutua juoppojen ja turmeltuneiden valitsijain määräämien henkilöiden hallittavaksi. Sellaiset lainsäätäjät pian saattaisivat tasavaltamme vaaraan."

Paitsi kirjallaan vaikutti Rush persoonallisesti puheilla ja keskusteluilla raittiuden hy-

väksi. Jokainen sen jälkeen Amerikassa raittiuden eteen työskentelevä johtaa alkuoptuksensa Ruskin periaatteista. Ja kun nykyajan raittiustaistelu on Amerikasta kotoisin, voimme siis hyvällä syyllä mainita Benjamin Rushin tämänkin vapauden taistelun isäksi.

Se totuus minkä Rushin lausui asettuaan kansojen vapauteen nähden juopoutta vastustavalle kannalle, ei ole sen jälkeen unohnutunut. Ei! Vaan se on kytenyt ihmisten miellissä, se on sytyttänyt tulen, joka alussa tosin hitaasti levisi lähimpään ympäristöönsä, mutta äkkiä nousi voimakkaana taivasta kohden valaisten laajoilla aloilla pimeimmätkin loukot ja tänä päivänä herättää miljoonat ihmiset kautta maiden taisteluun ihmiskunnan vapauttamiseksi väkijuomain orjuudesta. Rushin jälkeen herää tieteellinen maailma tutkimaan väkijuoma-kysymystä. Koko viime vuosisata osoittaa ahkeraa työskentelyä asian selvittämiseksi, kunnes kahdeskymmenes vuosisata syntyy siihen todistettuun tietoisuuteen, että "väkijuomien valmistus on suurinta rikoksellisuutta mitä ihmiskunta tuntee", (Toht. Paris) kauppaaminen "taidetta ihmisten murhaamisessa" (Lord Shesterfeld) sillä tutkimukset osoittavat, että kaikissa väkijuomissa on

alkoholi myrkkyyä, joka jo pienissäkin erissä nautittuna on ihmiselle vahingoksi.

Lähempi tutustuminen viime vuosisadan tiedemiesten työhön sekä mielipiteiden kehittymiseen osoittaa mitkä vaikeudet ovat olleet voitettavana, mitkä ennakkoluulot ja piintyneet mielipiteet on täytynyt murtaa — ennenkun totuus on ilmi saatu.

Tutustuessamme taas ilmisaadun totuuden käytäntöön sovelluttamis- s. o. raittiustyöhön, huomaamme raittiusaateen kehittymisessä ihmiskunnan elämäksi saman järjellisen sääntöperäisyyden, minkä kansojen historia yleensäkin osoittaa. Varsinkin on se huomattava länsimaiden sivistyskansoissa Euroopassa ja myös Amerikassa. Sinä hetkenä kun tiede on saanut selville totuuden väkijuomakysymyksessä ei ihmiskunta ala "elää totuuden valossa" raittiina, ei, vaan tarvitaan vuosikymmenien taistelu jokaisen kansan keskuudessa ennenkuin totuus tulee tunnetuksi ja murretuksi himojen ja tottumusten kahleet. Mutta kokemus jo näyttää, että raittiusaate nopeasti imeytyy kansojen tietoisuuteen, **se aate ei koskaan kukuistu, vaan kerran voittaa!**

TOTUUS VÄKIJUOMIEN SUHTEEN.

Alkoholi elämän myrkky.

Lääketieteen kannasta väkijuomiin nähdessä yleensä antaa selvän käsityksen ote prof. Forel'in esitelmästä Wienin kongressissa 1901. "Kaikki alkoholijuomat ovat myrkyllisiä, myrkytys voi olla akuuttinen (päihtymys) tai kroonillinen (jatkuvan alkoholin käytön seuraus), jälkimäinen muoto on ehdottomasti vaarallisempi, samalla tavallisin nykyään. Alkoholi kuuluu narkvatiisiin (huumaaviin) myrkyihin kuten opiumi, eetteri, morfiini j. n. e. Nämä vaikuttavat erityisesti aivoihin siten, että ne, sen sijaan että herättäisivät kammoa ja vastenmielisyyttä omituisesti lamauttamalla eli huumaamalla hermokeskukset säännönmukaisesti kiihoittavat nautinnon uudistamiseen, niihin totutaan pian eikä huomata silloin niiden tuottamaa vahinkoa. Ne hämmentävät arvostelukyvyn ja heikontavat samalla tahtoa. Siinä on avain niiden vaarallisuuteen. Me pe-

tymme niiden suhteen. Niin pienet alkoholi määrät, ettei ne vahingoittaisi eivät myös tuota mitään nautintoa ja juuri alkoholin myrkyllisiä vaikutuksia etsitään kohtuullisessakin nautinnossa."

Tällä monien muiden lääkärien lausuntojen ja monien tutkimusten sekä kokemusten kautta on ratkaistu kysymys "kohtuullisen" alkoholijuomain nautinnon merkityksestä. Ennenkuin menemme katsomaan mihin kaikkiin elämän kohtiin alkoholin nautinto pystyy vaikuttamaan ja miten, tutustukaamme sveitsiläisen terveysopin professorin, tohtori Justus Gaulen esitykseen alkoholin vaikutuksista:

"Millä tavoin alkoholi myrkyttää elimistön ja miten ovat selitettävissä sen hermostosamme aikaan saamat myrkytysoireet? Tämän selville saamiseksi on annettu alkoholin osaksi höyryn, osaksi enemmän tai vähemmän heikonnetun nesteen muodossa vaikuttaa yksinkertaisimpiin eläviin olennoihin, ja silloin on huomattu, että alkoholi kohta kuolettaa niiden jokaiset omituiset elämänilmaukset. Niissä olennoissa, joissa liikunto on huomattavin ilmiö, kuten ameeba-eläimissä, ripsisoluisissa y. m., saa se liikunnan lakkaamaan; kemiallisia muutoksia toimivissa esim. käymäsiemissä, tappaa se tämän kyvyn; niissä, joilla on teke-

mistä sikiytymisen kanssa, syntyy viallisuuk-
sia; ne, jotka ylläpitävät valaistusta, kuten
hyönteisissä, merieläimissä j. n. e., sulkevat
lamppunsa j. n. e. Alkoholin vahingollinen
vaikutus ulottuu ilman erotusta kaikkiin eläin-
ja kasvikunnan alkuelimistöihin. Se onkin
helppo käsittää, sillä kaikki nämä alkeiselimi-
stöt sisältävät yhteisenä elon aikaansaajana
ihmeellistä elämän alkuainetta, protoplasmaa.
Mutta kaikki tätä protoplasmaa koossa pitä-
vät ruumiit ovat omittaisessa kosteassa tilassa
ja juuri tästä vesipitoisuudesta näyttää niiden
elävä toiminta riippuvan. Mutta alkoholi riis-
tää nyt näiltä ruumiilta niiden veden, niin
pian kuin ne tulevat alkoholin kanssa tekemi-
siin, surkastuvat ne ja niiden elintoiminta tu-
lee ehkäistyksi. Nyt on myöskin koko moni-
mutkainen ihmiselimistö kokoonpantu tällai-
sista yksityisistä alkeiselimistöistä, jotka ryh-
mittyvät muodostaen eri elimiä ja toimittavat
yhdessä liikuntaa, toisessa ravintoainesten
kemiallista muuttamista, kolmannessa siittä-
mistä ja sikiytymistä ja neljännessä hermotoi-
mintaa. Täten on miljardeja ehkäpä biljo-
oneja protoplasma soluja alittuisessa työssä ruu-
miissamme, toimittamassa kaikkia niitä tehtä-
viä, jotka elämämme ylläpitämiseksi ovat vält-
tämättömiä. Ajatellaanpa, että tähän hienoon

ja hentoon koneistoon tulee alkoholia, joka
saa jokaisen solun, jonka yhteyteen se tulee,
surkastumaan, onko silloin ihme, jos ruumi-
eemme limeytyy vikoja, jos ruuansulatus häi-
riytyy, jos virtsaneritys sairaalloisesti muut-
tuu, jos sydämen toiminta ei ole tervettä, ja
ennen kaikkea, jos aivot tulevat myrkytetyik-
si?" Joka kerta siis kun alkoholia nautitaan,
joutuu elimistö kauttaaltaan myrkytyksen a-
laiseksi. "Kyllähän lopulta hävitön lurjus
tulee voitetuksi ja paiskattua ulos (hengityk-
sen, hikoilemisen ja ulostuksen kautta), mutta
silloin se lupaa tulla huomenna takaisin", sa-
noo Gaule.

Alkoholi on siis oman tahdon tappaja.

Fick lausuu: "Alkoholin turmiota tuotta-
va vaikutus elimistöön olisi, kun ajattelemme
ihmiskuntaa kokonaisuudessaan, vähemmän
vaarallinen, jollei siihen olisi yhtynyt muuan
salakavala ominaisuus, joka tekee alkoholin
pirullisimmaksi kaikista myrkyistä, niin että
sen rinnalla sinihappo, stryknini, arsenikki ja
muut sellaiset ovat viattomia aineita.

Tarkoitin alkoholin demoonista kykyä
siirtää hetkiseksi petolliseen paratiisiin henki-
lön, joka on suurimmassa ahdingossa, jolloin
hänen velvollisuutensa olisi koota kaikki tar-

monsa saadakseen asemansa muuttumaan. Tämä ominaisuus tekee alkoholista mitä julmimman viettelijän, joka alati syöksee lukemattomia perheitä yhä syvempään kurjuuteen, sillä se onneton, joka kerran on löytänyt päihtymyksestä lohdutuksensa, turvautuu yhä uudelleen pulloon lyhentääkseen väliajat, jolloin vastuunalaisuuden tunne hänen asemastaan painostaa häntä. Hän muuttuu varsinaiseksi juopoksi ja joutuu hunningolle, jättäen jälkeensä perinnöllisessä suhteessa rappeutuneet jälkeläiset.”

Kuvaavana todistuksena himon suuruudesta ja oman tahdon joutumisesta sen valtaan on hittemmin tunnetun amerikalaisen raittiuspuhujan John Cough'in elämän kokemus. Hän ei ollut vielä 30 vuotta vanha kun hän oli jo niin juoppoudesta eläimistynyt, ettei edes sanoma vaimonsa ja lapsensa nälkään ja viluun kuolemista voinut herättää himojen orjaa. Itse kertoo hän seuraavaa:

“Pian levisi tieto miehestä mieheen, kunnes koko kaupunki (Worcester) tiesi, että minun vaimoni ja lapseni lepäsivät ruumiina ja minä olin juovuksissa. Siinä kylmässä huoneessa, missä ne, jotka olivat minua rakastaneet, lepäsivät kuoleman hiljaista unta, siinä minä seisoin juopuneen tajuttomalla ilmeellä

tuijottaen kuolleisiin. Yön kauheina, pimeinä hetkinä saatoin minä hiipiä yksinäiseltä vuoteeltani siihen nurkkaan, jossa vaimoni ja lapsi lepäsivät, syvimmän sieluntuskan vallitessa painaa vapisevan käteni heidän kylmille kasvoilleen ja sitten ryömiä takaisin vuoteelleni, mutta vasta imästuaani kulauksen pullosta, joka oli kätkeytyneenä päänalusen alle.”

Samaa kertoo tunnetun Robert Burns'in elämä. Hänestä kerrotaan: “Hän oli Skotlannin lempeä laulaja, jonka viehättävät laulut vieläkin elävät tuhansien huulilla ja vieläkin kajahtelevat hänen kauniin, vapaan synnyinmaansa vuorilla ja laaksoissa. Mutta **itse oli hän orja**. Koko Skotlanti huokaa eräänä päivänä raskaan, syvän surun ja häpeän huokauksen, kun kukkulalta kukkulalle, kaupungista kaupunkiin lentää mustan myrskypilven tavoin jobin sanoma, että Robert Burns, kansakunnan ylpeys ja kunnia, Robert Burns, ikivanhan vapauden, uskollisuuden ja sydämen tunteiden runoliija on eräänä kylmänä talviaamuna löydetty eläimellisessä humalassa maakaamassa Edinburgin kadulla hiukset kiinnijäätäneinä — katuojaan.”

Itse kirjoitti hän eräälle ystävälleen: Voitko sinä neuvoa lääkkeen ränsistyneelle ruumille? Voitko arvata kaikki ne katumuk-

sen, parannuksen teon ja sairauden kauhut ja tuskat, joka valtaa juoppouden syntiin vajonneen **kurjan raukan**. Ei kukaan minua sääli! Vaimoni minua nuhtelee! Syntini tuijottavat vasten kasvojani! Tässä istun elävänä kuvana siitä rangaistuksesta, joka kirottua odottaa.

Ei siitä, että isät ja äidit joutuvat kirouksen uhriksi, väkijuoma vihollinen vaatii heidän lapsensakin.

ALKOHOLI ON MYÖS LASTEN MUR- HAAJA.

Yksilöiden joutuminen alkoholin vaikutusten ja orjuuden alle vaikuttaa sen, että koko yhteiskunta muuttuu orjuuden kammottavaksi luolaksi kärsimysten ja tuskan — huutojen kodiksi. “Meitä kauhistuttaa”, sanoo vapaaherra Hermelin, “lasten murha Betlehemissä lähes 2000 vuotta sitten; meitä hirvittää me not muinaisessa Molokin palveluksessa ja pakanalapsia heitettäessä Gangeen krokotiilleille. Mutta me näytämme ylimalkaan sangen väliäpitämättömiltä siihen lasten murhaan nähden, mitä tapahtuu ihan silmämme edessä, temppelemme kellojen kuuluvissa, kivenheiton päässä monista kallisarvoisista opetuslaitoksistamme, kaupungissa ja maalla. Useimmat ihmiset

kuuntelevat yleensä sangen kylmästi, kun joku vaatii heitä käytännössä toteuttamaan sääliä, jota he kenties tuntevat niitä satoja juomarin lapsia kohtaan, jotka saavat imeä kurjuuden, nälän ja köyhyyden näivettynttä rintaa ja niitä kymmentuhansia lapsia kohtaan, jotka kaikissa maissa joutuvat päihdytysjuomain takia mitä kauheimman räökkäyksen ja pahoinpitelyn uhriksi. Näistä onnettomista lapsista on joku sanonut “**he ovat tuomitut maailmaan syntymään.**” — Mikä myrkyllinen iva ja kumminkin niin totuuden mukainen. Sillä ajatelkaamme ensinnä sitä asemaa, missä tuollaisen lapsen äiti on. Hänen **ihmisen oikeutensa ja äidin ilonsa ovat väkijuomien vaatima uhri.** Hän on sidottuna mieheen, joka juotuansa alkoholi juomia, on sen voiman vallassa, jolla on verraton kyky tukahuttaa kaikki ihmislunnon korkeammat tarpeet ja herättää eloon sen alhaisimmat vietit. Väkevemmän ja miehen oikeudella hän alistaa vaimonsa himojensa tyydytyksen uhriksi, raadellen hänen sielunsa ja ruumiinsa. Ja silloinkin kun äidin olemus on pyhitetty uuden elämän kehittämiseen, puuttuu juomarin vaimolta se hellyys, se miehekäs jalous, jota hän kaipaisi ja tarvitsisi. Vaimona on hän omankin tylsistyneen, kiusaantuneen ajatuksensa mukaan velvollinen

astumaan juopuneen, mielipuolen miehensä mielivallan alle ja istuttamaan lapseensa himojen myrkyin. Tuskalla ja häpeällä synnyttää äiti lapsen joko kuolleena tai sairaalloisesti kehittyneenä harvoin terveinä. Seuraava tilastollinen tutkimus antaa epämättömän selvyyden siitä millaisen perinnön juomari isä antaa lapselleen.

Tutkija Demme seurasi vuoden ajan kahta perheryhmää, verraten niitä toisiinsa. Toiseen ryhmään kuului 10 juomariperhettä, joiden esi-isätkin olivat osaksi olleet juoppoja, toiseen 10 hyvin kohtuullista perhettä. Molemmat ryhmät muuten elivät samallaisissa olosuhteissa. Juomari perheissä oli 57 lasta. Näistä kuoli 25 ensi viikkoina tai kuukausina synnynnäisestä heikkoudesta, kouristustautiin j. n. e., 6 oli tylsämielistä, 5 jäi keskenkasvuiseksi tai oli kääpiökasvuista, 5 oli kaatuvatautista (2 niistä itsekkin juomaria) 1 sairasti hyppytauti, 5 oli vesipäistä, ristihuulista, kompuraajalkaista ja muuten synnynnäisesti viallista; ainoastaan 10 oli säännöllisesti kehittyntä.

10 hyvin kohtuullisessa perheessä, jotka olivat vapaat alkoholisesta perintövikaudesta, oli 61 lasta. Niistä kuoli ensi viikkoina tai kuukausina syntymisen jälkeen 3 synnynnäisestä heikkoudesta ja 2 kautiseen vatsa ja

suolikatarriin, 2 sairastui 6—8 ikävuoden välillä hyppytautiin, 2 kehittyi henkisesti hitaasti, 2:lla oli synnynnäisiä epämuodostuksia, mutta 50 kehittyi täysin säännöllisesti. Tulos oli siis:

10 juomariperhettä:

Kuolleita	25 lasta
Sairaita	22 lasta
Terveitä	10 lasta

Yhteensä 57 lasta

10 raitista perhettä:

Kuolleita	5 lasta
Sairaita	6 lasta
Terveitä	50 lasta

Yhteensä 61 lasta

Tämän lisäksi on mieliin muistuttettava se kohtelu, minkä alaiseksi juomariperheen lapsi saattaa joutua, varsinkin meidän päivinämmme, jolloin äitikin niin useasti joutuu juoppouden uhriksi. Lainaamme Hermelinin lausunnon tästä:

“Ajatelkaamme kuinka monta heistä on juopunut äiti maannut hentoina lapsina kuoliaaksi; heitä piiskataan ja poltetaan, heidän luitaan katkotaan, heitä milloin komennetaan kiehuvalla vedellä, milloin jäädytetään jää-

kylmällä, heitä purraan ja potkitaan, heitä ripustetaan johonkin houkkuun katossa ja ruoskitaan siinä kunnes taintuvat. Ei ole mitään esinettä, joka ei sovellu lyömäaseeksi näille isille ja äideille, jotka väkijuomaperkele on muuttanut raivoisiksi pedoiksi. Lyijypamput, veitset, kepit, nahkahihnat, tulipihdit, paistinpannut — kaikki kelpaavat. Juopunut äiti sysää tulikuumat hiilipihdit pienen kuuron tyttärensä kurkkuun. Häntä pitää rangaista, "koska hän ei kuule kun hänelle puhutaan." Juopunut isä kiskoo kuuromykän lapsen sängyn alta, johon hän on piiloutunut, ja iskee hampaansa sen sääreen. Lasta on sopivalla tavalla rangaistava, koska "se ei koeta ymmärtää."

"Valitan todella, väkijuomia puolustava lukijani, etten voi panna omantunnon laastaria sydämellesi, enkä tuudittaa sinua siihen erehdykseen, että nämä räikeät seikat olisivat ainoastaan raittiusintoilijain houereita. Ne eivät ole sen runollisempaa alkuperää, kun luotettavia tietoja siitä, minkälaiset olot "kristittyjen raakalaisten lapsilla" on kodeissaan, ne on saatu oikeuspöytäkirjoista, sanomalehti uutisista ja virallisista tiedonannoista Englannista ja Ruotsista."

Lasten murhaa, elämän murhaa, repivää

onnettomuutta, polttavaa ruumiiden ja sielujen tuskaa, leivän, jokapäiväisten tarpeiden, hyvyyden ja jalon rakkauden nälkää, tylsyyttä, häpeää, rikoksia ja ijankaikkista kirousta vuotaa väkijuomien nautinnosta polvesta polveen kaikissa maissa.

$\frac{3}{4}$ rikoksista tiivistettyä alkoholia.

Ala, jossa väkijuomien vaikutus jo amoin on tullut huomatuksi on rikoksellisuus. Merkitsemme siihen nähden muutamia tutkimusten tuloksia. Erittäin huomattava tutkimus tällä alalla tehtiin 1879—1880 tunnetun amerikalaisen tilastotieteilijän Carroll D. Wrightin johdolla, joka nykyään on "Chief Commissioner of the Department of Labor of the United States."

Tutkittiin 16,879 rikos tapausta Suffolk piirikunnan tuomioistuimissa, Bostonin kaupunki mukaan laskettuna. Tulos oli seuraava: Kaikista jutuista oli suoranaisia väkijuomajuttuja 12,289, 12,221 tapauksessa syytetty tuomittiin juopumisesta, 68 luvattomasta väkijuomain kaupasta. Jällellä olevista 4,608 tapauksessa oli 2,097 rikosta tehty juovuspäisä, 1,918 oli rikos päätetty päihtyneessä tilassa. Lopullinen tulos siis: **84 pros. kaikista rikok-**

sista oli väkijuomajuttuja tai päihtyneessä tilassa tehtyjä rikoksia.

Samallinen tutkimus toimitettiin 1894—1895 Massachusettsissa Wadlinin johdolla, käsitellen nyt koko valtion. Käsiteltiin 26,672 rikosjuttua. Tulos oli: 17,575 tapauksessa oli juopumus ainoa rikos, 657 juoppous yhdessä muiden hairahdusten kanssa, joten siis 18,232 oli suorastaan väkijuomajuttuja. 3,640 juovuksissa tehty joku muu rikos. 3,565 juovuksissa rikos päätetty. Lopputulos siis: **82 pros. kaikista rikostapauksista väkijuomajuttuja tai päihtyneessä tilassa tehtyjä rikoksia.**

Numerot ovat sitäkin puhuvampia kun suuri osa tutkittujen alueiden asukkaista asuu paikallisten kieltolakien alaisena ja tutkimus osoitti, että ehdottomasti raittiit ottivat rikosiin osaa vaan 4 pros., kun sitävastoin 96 pros. rikoksentekeijöistä lähtee väkijuomien käyttäjien joukosta.

Kanadassa on kokemus ollut sama. Erään parlamentti komitean tiedonannon mukaan oli eräänä vuonna 75 pros. kaikista vangeista Quebecissa ja Ontariossa joutunut oikeuden käsiin juoppouden ja sen vaikutuksen alaisena tehdyn rikoksen takia. Toronton keskusvankilassa olevista 12,405 vangeista oli 9,898 eli lä-

hes 80 pros. juoppoja, 2,513 kohtuullisia ja ehdottomasti raittiita.

Ruotsin vankiloissa oli 1887—97 vuosien viimeisinä päivinä 19,435 sakkovangeista 74.4 pros. väkijuomien ansiosta.

Suomesta merkitsemme erään tirehtöörin Kanteleen v. 1900 esittämän, paljon puhuvan taulun:

Viinaa valmistettu henkilöä kohden.	1 rangaistuksen alainen rikos.
Uudenmaan l. 6,39 l.	110 henkilöä kohden
Turun ja Porin l. 5,85 l.	139 ” ”
Hämeen lääni... 5,15 l.	135 ” ”
Mikkelin lääni... 3,10 l.	183 ” ”
Vaasan lääni 2,32 l.	194 ” ”
Kuopion lääni .. 0,93 l.	227 ” ”
Oulun lääni 0,47 l.	277 ” ”

Tarkastaessamme näitä numeroita astuu eteemme vankiloiden jylhät muurit, joiden sisällä kuihtuu ja kuluu ihmisiä, meidän veljämme, sisariamme, ihmisiä, jotka aivan oikein voivat alkoholia — oliko se rikos lakia vastaan? He myrkyttivät — oliko se rikos? Myrkytystä seurasi sairaus — voivatko he sitä estää? Nousee mieleen kysymys: missä määrin sairas on vastuunalainen teoistaan?

Enemmän tekee mieli sääliä alkoholismin orjia kuin tuomita heitä.

Tämän kärsimyksen ja rikoksellisuuden lisäksi tuottaa väkijuomien nautinto niin suurta siveellistä rappeutumsta niilläkin aloilla, joita ei voida numeroilla määritellä ja joita ei vankilan muurit kykene yhteen kokoomaan. Tarkoitin väkijuomien vaikutusta **sukupuoliseen siveettömyyteen**.

Terveesti ja tarkasti sukupuolisten voimain merkitystä tutkineet ovat vakuuttaneet ja todistaneet ja tuhannet ja taas tuhannet ovat kokemuksesta oppineet, että pidättäytyminen sukupuolisten voimain tuhlauksesta on etenkin nuorisoon nähden sekä ruumiin voimia että ennen kaikkea hermotoimintaa tukeva. Se voima, minkä sukuelimet tulevia sukuja varten varaavat, tulee, kun sitä ei tuleville käytetä, eikä hukkaan tuhlata, ihmisen omaksi hyödyksi. Mutta yhtä todistettavasti viettien vaatimusten mukaan meneminen heikontaa ja lamaannuttaa ei vaan ruumiin voimia, mutta ennen kaikkea tahdon ja ajatuksen vomaa.

Nykyaikana on kumminkin vastoin parempaa tietoa aivan yleistä, että miehet, jotka yhteiskunnan hyväksymän avioliittojärjestyksen kautta eivät ole asettautuneet voimillaan täyttämään sukupuolivoimain tarkoitusta, Jumalan käskyä, ihmiskunnan lisääntymistä, tuhlavat sukupuoliset voimansa ainoastaan vie-

tin käskyä totellakseen. Mutta tästä voimain tuhlauksesta ei seuraa vaan väsymystä miehelle ja toiselta puolen vietin voiman kasvamista julmaksi, liekehtiväksi himoksi, eikä vaan o-mantunnon musta murhe, seuraapa usein myös tauteja, veneerisiä tauteja, jotka aikamme tuntee yhtenä suurimpana vitsauksenaan.

Kun sitten tuollainen mies menee naimisiin (sillä lopultakaan hän ei tyydy tarkoituksestomaan voimiensa tuhlaamiseen, häntä ei tyydytä tuo eläimellinen levottomuutta ja sisäistä häpeää synnyttävä elämä, vaan hän kaipaa rinnalleen **ihmistä**, ihmistä, joka ottaisi osaa hänen iloihinsa, mutta ennen kaikkea hellällä lempeydellä hänen sielunsa tuskia vaimentaisi, joka käytännöllisen elämän vaivat ja tyydytykset jakaisi, olisi hänelle toveri henkisten kysymysten selvittelyssä, ja hän kaipaa naista, joka olisi **hänen lastensa äiti**), kun tuo mies menee naimisiin, saa sekä hän että hänen vaimonsa kokea, niitä jälkiä on himojen orjan elämä vieläkin jättävä. Miehen tottumus himojensa mukaan mennä on seurannut häntä **kotiinkin**, turmelee hienotunteisuuden, välttämättömän kunnioituksen ja jalouden tunteen hänen kohtelussaan vaimoonsa nähden. Toverista, vaimosta, äidistä tulee ruumiillisesti ja

henkisesti heikko, sairas ja koko elämä alkaa tuntua raskaalta taakalta.

Mutta älkäämme jääkö uneksimaan, että ainoastaan nuoruus ajan rikokset täten kostaivat. Samoihin rikoksiin syytäiksi joutuu ihmisen vielä vanhemmitenkin. Onhan perheen isii, jotka etsivät porttoloiden huumetta, onhan vanhoja kokeneita miehiä, jotka rikkovat perhe-elämän pyhiä lakeja vastaan — ihmiskunnan lisääntyväksi tuskaksi. Miehet eivät yleensä ole vielä oppineet **heille** kuuluvaksi **pidättäytymisen siunauksellista taitoa**, ja kaikesta huolimatta alkaa naisissakin käydä kehitys samaan suuntaan. Mistä tämä sitten riippuu? Onko lopullinen tarkastus että maailma hukkuu intohimojen tulimereen, onko tarkoitus, että kaikki mitä ihmissielu pyhää tuntee, nukkuu himojen kaameaan, mustaan yöhön. Ei, totisesti ei! Tarkoitus on, että ihmisen taistelujen kautta vapautuu himojen orjuudesta ja saavuttaa vapaudessa taivaallisen valon.

Mutta miksi sitten siltä näyttää kuin himojen valta olisi liian suuri, missä syy niiden myrskyiseen mahtiin?

Seved Ribbing sanoo: Alkoholimyrkytyksellä on suuri, hyvin suuri syy miespuolisen nuorison orjuuteen laittomien sukupuolilyh-

teyksien kahleissa, kerta toisensa perästä saa kysymykseensä nuorelta mieheltä vastaukseksi: Minä olin juovuksissa tietysti. — Juovuspäissä totutaan olosuhteisiin, jotka muuten olisivat kääntäneet luontoa ja kun kerran hyvän tavan ja hävyn äänet on saatu vaikenemaan jää pahe tavaksi, jota **koetetaan kuvitella tarpeeksi!** Ne tapaukset, joissa nuorukainen, täydellä järjellä, kylmäverisenä heittäytyy prostitutionin syliin, ovat aniharvoja niihin verrattuna, joihin juopumus on syynä. Lukemattomat tutkimukset sekä kokemukset osoittavat samoin. Unohtaa emme saa sitä merkitystä, joka perheenisäkin juopottelulla on tässä suhteessa, vaikkakin hän on laillisessa avioliitossa. Vasta silloin kun alkoholi epäjumala lepää murskaantuneena jalkaimme juuressa, vasta silloin rupeavat rikosten perustukset sekä yhteiskunnan että siveellisen elämän aloilla horjumaan, vasta silloin voi koittaa ihmisille ruumiillisesti ja ennen kaikkea henkisesti terveen elämän riemua tuottava aika.

Erityisen huomion tahdomme vielä antaa sille merkitykselle, mikä väkijuomilla on

KANSAN TALOUTEEN NÄHDEN.

Ennenkuin väkijuomia voidaan juoda, täy-

tyy niitä valmistaa ja myydä. Tästä syntyy teollisuuden ja kaupan haara, joka tuntuvasti vaikuttaa yleiseen talouteen, varsinkin kansan ostokäytön huonontajana.

Yhteiskunnallinen kirjailija tohtori Paton sanoo väkijuoma liikenteen etujen valvojiin kuuluvan:

1) Viina- ja oluttehtailijat, 2) paljottaismyyjät, 3) kapakkain pitäjät, 4) pelihelvettien ja muiden sen tapaisten laitosten pitäjät, 5) ulkomaisten viinien myöjät.

Näitä kaikkia emme tässä voi valtaansa nähden taloudessa numeroilla merkitä. Pysyteleemme yksinomaan väkijuomateollisuudessa. Viimeisen sensus-tilaston mukaan v. 1900 oli Amerikan Yhdysvaltain väkijuomatehtaiden pääoma 457,674,087 dollaria.

Tällä pääomalla tämä teollisuus palvelee kansaa, vaikuttaa yleiseen taloudelliseen tilaan.

Ensinnä ostetaan viljaa, Amerikassa viimeisen laskun mukaan 110,000,000 dollarin arvosta vuosittain. Sitten pannaan väkeä työhön ja maksetaan palkkaa 54,000,000 dollaria ja saadaan valmiiksi alkoholi myrkyksen sekoitus väkijuomat, jotka sitten lähetetään ulos markkinolle, viimeisen laskun mukaan 2,320,319,623 dollarin hinnasta, tuottamaan voittoa pääoman

omistajille ja aineen myöjille, mutta vahingoittamaan kaikkia muita teollisuuden ja kaupan haaroja, vahingoittamalla juojia, teollisuuden y. m. tuotteiden käyttäjiä, ostajia.

Työ, mitä väkijuomateollisuus teettää on **hyödyttömiä** jopa **vahingollistakin työtä**. Satuvan esimerkin tästä on lausunut kuuluisa englantilainen tilastotieteilijä Hoyle. Hän sanoo: Jos niistä 70,000,000 bushelista viljaa, mitkä Englannissa eräänä vuonna hävitettiin väkijuomien valmistukseen, jos niistä olisi leivottu 4 naulan painoisia leipiä, olisi saatu 1,050,000,000 kappaletta leipää. Jos nämä leivät olisi kuljetettava jostain Lontoon leipuripuodista heitettäväksi Thames virtaan, ja kuorma-ajuri noutaisi joka puolella tunnissa kuorman, jossa olisi 550 leipää, niin hän saisi, ollen työssä 10 tuntia päivässä, ajaa yli 330 vuotta, suorittaakseen työnsä loppuun; tai tarvittaisiin 330 hevosta ajamaan leivät 1 vuoden kuluessa joen partaalle. Voimme helposti arvata, mitä tällainen "business" synnyttäisi. Hoyle arvelee, että Lontoon nälkää näkevä köyhälistö hyökkäisi moisten "business" miesten kimppuun ja viskaisi ajajat itse jokeen. — Ja kumminkin olisi parempi tällä tavoin käyttää vilja, kuin muuttaa se alkoholiksi, joka

syöksee kansakunnan sekä siveelliseen että taloudelliseen perikatoon.

Viljan, ravintoaineen muuttaminen kuolltavaksi myrkyksi, yleisesti käytettäväksi on semmoisenaan jo tappio, eikä vaan **tappio** mutta **rikos**.

Katsomme sitten sen työn **suuruutta**, jonka tämä teollisuus antaa työntekijöille.

Virallisten sensustiedonantojen mukaan v. 1890 Yhdysvaltain 64 teollisuuden haarasta on "Voice" New Yorkissa tehnyt seuraavan taulun:

10,000 dollarin pääoma antaa työtä:	
Jalkineteollisuudessa	14,62 miehelle
Pukimoteollisuudessa	13,35 miehelle
Tiiliteollisuudessa	13,22 miehelle
Kaikissa teollisuuksissa keskimäärin	7,22 miehelle
Viinateollisuudessa	1,72 miehelle
Mallasjuomateollisuudessa	1,50 miehelle
Samaa osoittaa seuraava taulu Englannista v. 1893. Englannin Koillirata yhtiön	
Pääoma	\$50,000,000
Työntekijäin luku	38,000
Palkat	\$3.250,000
Voitto	\$600,000
Guinnessin oluttehtaan	
Pääoma	\$14,000,000
Työntekijäin luku	2,000

Palkat	\$100,000
Voitto	\$700,000

Tästä selviää, että rautatieyhtiö miljoonan pääomaa kohden antoi työtä 760 työntekijälle, olutpanimo sitä vastoin 143:le; työpalkat nousivat vuodessa rautatiellä miljoonan pääomaa kohden \$65,000:een, mutta oluttehtaassa ainoastaan \$7,142:een. Kuvaavinta kuitenkin on lopputulos. Pääoman suuresta erosta huolimatta, on oluttehtaan voitto \$100,000 suurempi!

Tästä selviää, että väkijuomateollisuus ei siis vaan anna vähemmän työtä kuin muut teollisuudet pääomaan nähden, mutta myöskin palkat ovat suhteellisesti paljon pienempi osa saadusta tuloksesta, mutta ennen kaikkea seuraa siitä, että se epäkohta, joka kaikkialla esiintyy pääoman omistajan ja työntekijän välillä tässä esiintyy huipussaan. Jos missään niin tässä sopii puhua **kapitaalinvallasta ja kapitalistien ryöstöjärjestelmästä!**

Mitä sitten saa osalleen henkilö, joka ostaa ja juo väkijuomat?

Hän saa **päihtymyksen kaikkine jälkilaskuineen**. Hänen vaimonsa saa **nälkää ja surua**. Lapset käyvät ryöpyssä ja paljain jaloin.

Kun työn tulokset, palkat kulutetaan sellaisen aineen ostamiseen, joka ei ruumiille ei-

kä sielulle tuota mitään hyötyä, onhan selvä, että tuollaista talouden hoitoa piankin seuraa köyhyys ja puute kodissa. Juomari isä menettää kaiken vastuunalaisuuden tunnon perheensä elatukseenkin nähden, puhumattakaan muista suhteista. sillä "juomarin jumala on pullo, hänen isänmaansa on kapakan inhottava permanto, hänen taivaansa alkoholi humala ja evankeliuminsa lukee hän kapakan kilvestä."

Lukemattomat ovat ne kodit, joissa sekä lapset, että vaimo ja — mies kärsivät puutetta siksi, että isä väkijuomien nautinnollaan riistää kodin osan ansiostaan — kapakoitsijalle. Kun tähän lisäksi tulee juoppouden muut raamat ja julmat vaikutukset sekä lapsiin suoranaisesti, että myös kodin henkeen, niin eihän sovi ihmetellä, jos Maija ja Paavo toisensa jälkeen on pakotettu etsimään leipää ja suojaa joko yksityisten ihmisten armeliaisuudelta tai yleisistä varoista.

Eihän ole luonnotonta, että yleinen myrkytys luo pelottavan määrän yksilöitä, jotka on **pidettävät yllä yleisillä varoilla.**

Olemme jo muutamia juopottelun seuraus-
uksia aikaisemmin merkinneet. Mainittakoon vielä tilastotieteen todistus siitä, miten köyhyyttä ja avuttomuutta kehittyi suuressa määrässä väkijuomien käytännön tähden.

Englannissa J. Whyten v. 1898 parlamenttikomitealle esittämän uudemman laskun mukaan kuolee Englannissa ja Walesissa joka 13:sta henkilö vaivaistalossa ja joka 8:s jossakin yleisessä laitoksessa, s. t. s. Englannin 31 miljoonasta silloisesta asukkaasta oli noin 2,700,000 kuoleva vaivaistalossa ja noin 3,800,000 jossakin yleisessä laitoksessa: ja näihin ei vielä ole laskettu niitä, jotka kuolevat nauttessaan vaivaisapua vaivaistalojen ulkopuolella. Mistä johtuu tämä köyhyys? Ovatko palkat niin alhaiset? Ei, vastaa Hoyle, ne ovat suhteellisesti korkeammat kuin useimmissa muissa maissa. Mutta köyhyys riippuu suureksi osaksi siitä, että ansiot usein käytetään alkoholiin, jotka eivät ainoastaan ole tarpeettomia, vaan suorastaan vahingollisia.

New Yorkin valtiosihteerin kertomuksen mukaan v:lta 1863 sai $\frac{7}{8}$ 261,252 vaivastalosta kiittää tilastaan joko suorastaan tai välillisesti alkoholia. Samaan suuntaan käyvät vanhemmat viralliset tiedonannot Massachusettsissa v. 1863 esim. oli Suffolkin maakunnan 12,248 vaivaisesta 9,885 alkoholin uhria.

Saksassa oli taloustieteilijä Roscher'in mukaan puolet niistä miehistä, jotka itselleen tai omaisilleen tarvitsivat vaivaisapua, väkijuomien uhria.

Uusimmista tutkijoista on Englannissa mainittava Charles Booth. Hänen mukaansa on 25 pros. köyhäläisyydestä Stepney'ssä alkoholisin aiheuttamaa, mutta hänen omain sanainsa mukaan, tarkempi köyhien olosuhteiden ja historian tutkiminen, jos sellainen voitaisi aikaan saada, toisi päivänvaloon suuremman yhteyden köyhäläisyyden ja kapakan välillä.

Uusimmista tutkimuksista Amerikassa on huomattavimpia Wadlinin tutkimus Massachusettsissa. Sen mukaan ilmoitti 39 pros. tutkituista köyhyytensä syyksi oman juoppoutensa, 5 pros. vanhempainsa ja 1 pros. holhoojainsa juoppouden. 48 pros. kaikista vaivaisista oli väkeviin menevät vanhemmat.

“Committee of Fifty”in kautta Yhdysvaltain ulotuttama tutkimus, jossa tehtiin ero köyhyyden ja köyhäläisyyden välillä, osoitti, että 29,923 tutkitussa tapauksessa 7,499 eli 25,06 pros. köyhyydestä aiheutui joko suoranaisesti tai välillisesti juoppoudesta. 8,420 köyhäläisyyden tapauksesta vaivastaloissa oli 3,120 eli 37,05 pros. suoranaisesti tai välillisesti juoppouden aiheuttamia.

Tämän tutkimuksen loppuun on Charles Booth liittänyt seuraavat sanat: “Juoppous ei esiinny näkyvänä pääsyyinä niin monessa ta-

pauksessa kuin sairaus ja vanhuus; mutta **jollei juoppoutta olisi, voitaisiin paremmin kestää sairautta ja vanhuutta.** Juoppoutta on siis pidettävä kaikista syistä tärkeimpänä, ja se on syy, joka on vähimmän välttämätön.”

“Juoppous on köyhyyden äiti”, sanoo Helsingius.

Huomattakoon vielä seuraavat numerot Amerikasta, jossa yleinen epävarmuus on suurempi kuin Euroopassa. Massachusettsissa 2,633 miesvaivaisesta ainoastaan 449 oli ehdottomasti raitista, 597 naisesta sitä vastoin 417. Kun otamme huomioon, että “raitit olivat etupäässä lapsia alle 15 vuoden”, puhuvat nämäkin numerot lahjomatonta kieltä juoppouden syyn suhteesta köyhyyteen ja avuttomuuteen nähden.

Kun tähän lisäämme sen vaikutuksen, mikä väkijuomien nautinnolla on kansan siveelliseen voimaan, voimme edellisen lisäksi sanoa, kuten Hermelin, että $\frac{3}{4}$ kaikista vankiloista, kuritushuoneista ja muista rangaistuslaitoksista ei ole muuta kuin hiki-, veri- ja kyynelvirroilla vihittyjä sekä valitushuudoilla ja kirouksilla pyhitettyjä **muistopatsaita** tuolle aikamme valistuksen ilmaukselle, jättiläismäiselle **väkijuomain käytännölle.**

Samaa voimme sanoa mielenvikaisten laitoksista y. m. yhteiskunnan sairashuoneista.

Väkijuomien nautinto siis tuottaen yksityisille köyhyyttä, ruumiin ja sielun sairautta tuottaa tappiota koko yhteiskunnalle.

Voidaksemme tulla lopputulokseen siitä, voidaanko väkijuomien olemassa oloa pitää puhtaasti tappiota tuottavana vai löytyykö joi-takin näkökohtia, joiden turvissa voitaisi tu-kea väkijuomaliikettä, merkitsemme väkiju-omaliikkeen yleisen osanoton talouteen:

Väkijuomaliike ostaa maanviljelys-
tuotteita \$110,000,000
Kuluttaa teollisuus tuotteita.... 150,000,000
Teettää työtä 54,000,000
Käyttää polttoaineita 5,000,000
Rahti- ja pikatavara lähetykset.. 20,000,000
Tulot: vero ja lupakirjat 139,000,000

Yleiseen liikkeeseen nähden on suhde seu-raava: Yhdysvalloissa yleisesti käytetään maanviljelystuotteita \$7,412,000,000 arvosta (väkijuomaliike käyttää vähemmän kuin 0,5 prosenttia) yleisesti teollisuuden tuotteita \$15,802,000,000 arvosta (väkijuomaliike käyt-tää 0,4 pros.); työtä teetetään (yksinomaan tehtaissa) \$2,611,000,000 arvosta (väkijuoma-liikenne 2 pros.); rahti yleisesti \$1,450,000,000 (väkijuomien osalle 1 pros.)

Katsomme sitten yleisen kulutuksen väki-juomiin. Olemme jo maininneet, että kansa maksaa väkijuomista 2,320,319,623 dollaria, siis 27,64 dollaria henkilöä, jokaista lastakin kohden Yhdysvalloissa. Mutta kuten jokainen hiukankin ajatteleva huomaa, ei kulutus väki-juomien tähden suinkaan tähän rajoitu. Huk-kaan ovat menneet ne päivät, jolloin on juopo-teltu, tappiota merkitsee se työvoimain hukka, minkä alkoholi myrkytys aiheuttaa heikkou-den ja sairauden kautta vieläpä elämän lyhen-nyksenkin kautta. Tappiota merkitsevät ne monet tapaturmat ja tuhmat teot, jotka ovat juopumisen ainaiset liittolaiset. Ja vihdoin on mainittava kulutukseksi, tappioksi ne sum-mat, mitkä valtio kuluttaa vankiloiden, vai-vastalojen y. m. ylläpitoon väkijuomien vaati-malta osalta. Sen lisäksi merkitsemme tappi-oksi sen viljan kulutuksen, jonka alkoholin valmistus aiheuttaa.

Väkijuomateollisuuden tuottama tappio edellä esitetyllä tavalla lasketaan dollareissa pyöreissä luvuissa mainittuna vuosittain vä-hintään \$2,500,000,000.00.

Yksistään Massan valtion tilasto vuodelta 1905 kertoo seuraavaa:

Valtiolla menoja m. m.:

Köyhäinhoidosta juoppouden takia	40 pros. = \$359,707.00
Vankein hoidosta juoppouden takia	84 pros. = 749,278.00
Mielenvikaisten hoidosta juoppouden takia	30 pros. = 481,866.00
Oikeuden käyntiin juoppouden takia	51 pros. = 144,256.00
Yleisiin rakennuksiin juoppouden takia	31½ pros. = 277,316.00

Valtion kust. juoppouden tähden 2,012,419.00

Valtion tulot kapakkaliikkeestä... 38,474.00

Valtion suoranainen tappio \$1,173,945.00

Samallaista typerää talouden hoitoa osottavat numerot monesta muusta maasta.

Kun esim. Kanadassa, joka on raittiimpia sivistysmaita, itse väkijuomista maksettiin 39,879,854 dollaria, laskettiin koko menomäärä, kun otettiin huomioon myöskin kaikki se välillinen vahinko, jonka alkoholin käytäntö saa aikaan, 143,258,716 dollariksi.

Rochard Ranskassa laskee tislatuissa juomissa kulutetun alkoholin hinnan, ilman veroa, 128,298,384 frangiksi, arvioi hän koko menoeran tislattujen juomien takia, kun otettiin

huomioon niiden aiheuttama työnhukka ja se osa mielenvikaisuuden, rikoksellisuuden, itsemurhien, tapaturmien y. m. kustannuksista, minkä alkoholi oli aiheuttanut, 1,546,862,796 frangia.

Kansan välillisen tappion väkijuomien kautta laskevat Englannissa Leone Levi, Hoyle y. m. tutkijat vähintään yhtä suureksi summaksi kuin suoranainen menoerä.

Totuus väkijuomien suhteen on siis: väkijuomat ovat taloudellisen elämän salaisesti kalvava mato, ihmiselämän pyhimpiin imeytyvä myrkky. Sen valmistaminen ja kauppa ovat rikos, jonka uhriina miljoonien miljoonat murhatut sielut vaativat meitä tilille Jumalan oikeuden edessä.

OIKEUTTA KANSOILLE.

“Lainsäädännön silmämääränä on pahan estäminen eikä suojeleminen.” Albert Barnes.

“Koska”, sanoo David Levis, “miljoonien ihmisten persoonallinen ja perheellinen onni riippuu siitä, minkä luontoinen se esivalta on, jonka alamaisia he ovat, on viisas kansallinen hallinto erinomaisen tärkeä asia. Esivallan tehtävä on kieltämättä alamaistensa etujen suojeleminen noudattamalla ijankaikkisen oikeuden järkähtämättömiä periaatteita.

Hallituksen ensimmäisiä tehtäviä on niiden lakien tasapuolinen käytteleminen, jotka suojelevat henkeä, omaisuutta ja persoonallista vapautta. Se on niinikään velvollinen keksimään ja poistamaan yhteiskunnan rappeutumisen syyt sekä, jos asianhaarat vaativat, ryhtymään semmoisiin toimiin, jotka ovat omiaan edistämään kansan hyvinvointia ja onnea. Sii-

tä johtuu päätös, että hallitus vastustaa omaa tarkoitustaan kun se laiminlyö näitä korkeita ja tärkeitä velvollisuuksia ja kun kansan suuren enemmistön edut annetaan alttiiksi, jotta vaurastuisi ja rikastuisi muuan suosittu vähemmistö. Tämä vallan väärinkäytös tulee vielä suuremmaksi, jopa rikokselliseksi, jos valtion suosikkein sallitaan ryhtyä semmoisiin toimiin, joista on välttämättömänä seurauksena, että melkoinen joukko kansalaisia joutuu yhteiskunnalliseen, siveelliseen ja hengelliseen häviöön. Jos sen ohessa valtio antaa laillisen vahvistuksen ja suojeluksen semmoisille siveellisen oikeuden polkijoille, vastaan ottaen siitä palkinnoksi määrätyn rahan, niin rikoksellisuus on sitä suurempi.”

Jokainen vähänkin asioita seuraava näkee väkijuomaliikenteessä juuri sellaisen laitoksen, joka vähemmistön rahallisia etuja vaalien, tuottaa enemmistölle vaan tappiota ja tuskaa. Emmekö näin ollen ole oikeutettuja hallituksilta vaatimaan tähänkin nähden kansoille oikeutta, emmekö ole oikeutettuja vaatimaan lain suojaa — kieltolakia!? Eikö kansojen vapaus jäytävän tavan ja polttavan himon kahleista, kirouksen ja kyynelten tuottajasta alkoholimyrrykstä, ihmisessä olevan Jumalan kuvan raatelijasta, koti-, yhteiskunta- ja valtio-

elämän ryöväristä, eikö tämä ole tärkeämpää kuin muutamien rahanhimon tyydytys?

Te asetatte ehkä periaatteellisia vastaväitteitä. Te asetutte puolustamaan kapakoitsijoiden ja viinatehtailijain **persoonallista vapautta**. Ettekö sitten tiedä, että **yhteishyvä on korkein laki**, jonka alle yksityisen vapauden täytyy alistua? — Miksi ei minulla ole **vapautta myrkyttää sinua hyvä lukija arsenikki myrkyllä?** Siksi, että sellaisen vapauden antaminen yksilölle tuottaisi äärettömän vaaran yhteiselle kansan elämälle. Jos kerran pidämme yhden myrkyin suhteen velvollisuutemme yhteishyvä vuoksi alistua laadittuun lakiin, miksi asettaisimme jonkun myrkyin, alkoholi myrkyin erikoisasemaan? Onko sitten tämän myrkyin valmistamisella ja myömisellä kenties Yhdysvalloissa perustuslakien suoja? Tästä sanoo kuuluisa lakitieteilijä Black: Juovutusjuomaliike ei ole missään tässä maassa tunnustettu lailliseksi elinkeinoksi, jolle positiivinen laki ole sitä sallinut ja järjestänyt. Se ei ole liike, jota joka miehellä on luonnollinen oikeus harjoittaa. Se ei ole samalla tasolla kuin sellaiset toimet, jotka ovat hyödyllisiä yhteiskunnalle ja edullisia maan liike-elämälle ja kaupalle. Päinvastoin on se vaikutuksiltaan turmiollinen ja luonnostaan kuuluva po-

liisivallan järjesteilyn alaiseksi. **Se ei ole siis missään merkityksessä sellainen etuoikeus tai vapaus, mitä perustuslaki takaa.**

Tai onko kenties lainlaadinta tehnyt väärä vääryyttä väkijuomateollisuuden harjoittajille, asettaessaan tuon teollisuuden erikoisasemaan, onko inhimillinen laki poikennut Jumalan tahdosta jossain määrin järjestellessään tätä liikennettä, jotta se ei saa kyllin vapaasti kehittyä ja vaikuttaa. Jos niin on, silloin pitäisi jokaisen kristityn ihmisen, Jumalan oikeuteen luottavan, yhdessä kapakoitsijoiden kanssa voida rukoilla: "Kaikkivaltias Jumala. Sinä näet kuinka ihmiset huolettomassa välinpitämättömyydessään tai kapinallisessa uhkamielisyydessään kääntävät Sinulle selkänsä. Sinä seisot koko päivän ja ojennat käsiäsi kuuron kansan puoleen. Minä rukoilen Sinua, Herra, anna siunauksesi tälle, mitä nyt voitonhimon kekseliäisyydellä keitän, ja minkä mammonan palvelijan viekkaalla, kylmällä miettimisellä ja tuhansilla viettelyksillä tarjoan myötäväksi herkkäuskoisille, turmeltumattamille ja mitään pahaa aavistamattomille sekä myöskin väkijuomien jo orjuuttamille, että he pois kääntyisivät erhetyksensä teiltä. Pyhitetty olkoon, nyt ja aina, Sinun nimesi, Isä! Lähesty-

köön Sinun valtakuntasi! Tapahtukoon Sinun pyhä tahtosi! Amen.”

Ystävä, voiko kapakoitsija rukoilla tämän rukouksen ja voitko sinä siihen yhtyä? Voitko pyytää oikeuden ja vapauden Jumalan turvaa väkijuomaliikkeelle? Jos voit, silloin on sinulla velvollisuus myös persoonallisen vapauden nimessä tukea tuon liikkeen menestymistä. Ellet taas voi pyytää siunausta tuolle liikkeelle, miksi puhut vapaudesta myrkyn valmistamiseen nähden? —

Mutta ellei sinulla olekaan periaatteellisia vastaväitteitä, sinulla on vaan käytännöllisiä syitä estämässä sinua hyväksymästä väkijuomaliikenteen kukistamista.

Jos sinä olet maanviljelijä, arvelet: mihin sitten saan viljani, perunani y. m. myydyksi, kun ei niitä enää saa myydä viinatehtailijalle? Lainaamme tohtori Seppälän lausunnon tästä. Hän sanoo: “On helppo käsittää, että jos ihmiset eivät enää käyttäisi rahojansa väkijuomiin, kansan ostokyky, mitä hyödyllisten tavaraain kulutukseen tulee, nousisi tuntuvasa määrässä. Nykyisessä yhteiskunnassa on aivan liian paljon sellaisia, jotka eivät ole tilaisuudessa kyllikseen syömään. Jos alkoholi ei enää saisi riistää niin useita pois tuottavasta työstä, olisi maanviljelijän paljoa helpompi

saada tarpeellista työvoimaa, se pääoma mikä on nykyään sidottu väkijuomaliikkeeseen, jäisi vapaaksi ja voitaisiin jakaa hyödyllisten elinkeinojen välillä, tämä kaikki saisi aikaan taloudellista kukoistusta ja lisääntymisen, ei ainoastaan viljan, vaan myöskin maidon, voin, juuston ja muiden maanviljelystuotteiden kysynnän.”

Kun sen lisäksi huomaamme sen, mitä jo ennen olemme maininneet, että väkijuomateollisuus niin paljon kun se hyötyynsä nähden hukkaakin viljaa, ostaa osaltaan vaan 0,5 pros. koko maanviljeliöiden yhteisestä tuotemäärästä (maissista, jota väkijuomien valmistuksessa runsaasti käytetään ja jonka viime vuoden tulo oli 2,553,730,000 bushelia, käytti väkijuomateollisuus 36,000,000 bushelia), huomaamme pianikin, että väkijuomaliikenne itse asiassa on verrattain pieni tekijä maanviljelystuotteiden käyttämisessä. Ja varsinkin kun otamme huomoon edellämainitun kansan ostokyvyn nousemisen sen jälkeen kun ei enää väkijuomia valmisteta, pitäisi maanviljelijän iloita, saadessaan valmistaa viljaa ihmisten ravinnoksi, eikä niiden onnen ja hyvinvoinnin turmelemiseksi. Huomattakoon vaan esim. seuraava seikka: Maanviljelijä myy bushelin maissia @ 50c, — siitä valmistetaan 4 gallonia whis-

keyä, josta juopot raukat maksavat \$16.40. Jos väkijuomia ei olisi, voisi juomari ostaa itselleen ja lapsilleen esim. maitoa, luonnon jalointa ravintoa. Maanviljelijä voisi kasvattaa useamman lehmän, antaa maissia lehmille, myydä maitoa (juomarien whiskey'hin hukkaamalla \$16.40 jo tavallisena aikana 300:aan kvarttiin).

Mutta jos tämän vielä myönnätkin, niin sinä ehkä työntekijänä näet suuren vaaran yhden koko teollisuuden lakkauttamisessa, työnsaantiin nähden. Sinä ajattelet niitä tuhansia, jotka tälläkin hetkellä kulkevat Yhdysvalloisakin turhaan etsien työtä. Sinä tunnet työtömyyden kirouksen, etkä halua sitä lisätä.

Ennenkuin teemme mitään johtopäätöstä huomatkamme seuraavat seikat: Usein kuulee huonosta ajasta syytettävän n. s. liikatuotantoa. Siinä on jonkun verran perää, äärimäinen rajaton kilpailu vie tuotannon maxiimiin s. o. mahdollisimman suureksi. Mutta siinäkö sitten pysähdys, siinäkö elämän loppu, että ihmisvoima on osannut tehdä mahdollisimman paljon valmista. Ei suinkaan. Mutta syy on siinä, etteivät kaikki voi käyttää hyväkseen valmistettuja tavaroita ja aineita. Ei siis kilpailu vaan menekin huonous on etupäässä katsottava talouselämän tappajaksi. Kaik-

ki mikä köyhdyttää ostajia tekee kaupan heidän kanssaan mahdottomaksi.

Ensimmäinen seikka siis on se, että **väkijuomien nauttija kuluttaa rahansa siinä kussa ei leipää ole**, hukkaa työnsä tuloksen turmelemalla itsensä — **eikä sen jälkeen kykene ostamaan kunnollista ja kylliksi ruokaa, ei vaatteita, kenkiä j. n. e.** Ne teollisuuden haarat, joiden tuotteita ei voida kyllin ostaa joutuvat pulaan, ovat pakotetut käyttämään **vähemmän työvoimaa ja maksamaan pienempiä palkkoja.** Toinen asia on: väkijuomateollisuudessa (onkohan siinä liikatuotanto vai mikä lie syynä), väkijuomateollisuudessa jo ennen esittämiemme numeroiden mukaan teetetään työtä lähes seitsemäs osa siitä mitä muissa teollisuuksissa pääomaan nähden. Tohtori Seppälän "Alkoholikysymyksestä lainaamme seuraavaa: "Caledonian Distilleryssä" Edinburgh'issa valmistettiin 2,000,000 gallonia väkijuomia vuodessa, minkä myyntihinta nousi vähintään £1,500,000:een; vuosittain käytetty viljamäärä oli 800,000 bushelia; työmiesten luku oli 150. Jos nyt nämä £1,500,000 olisi käytetty hyödylliseen teollisuuteen tai maanviljelykseen, olisivat ne antaneet työtä vähintään 12—15,000 hengelle. **Jos se pääoma, jonka koko kansa hävittää alkoholiin, käytettäisiin tällä tavoin,**

saisivat miljoonat ihmiset työtä, ja työttömyys kysymys olisi paljoka helpommin ratkaistavana.”

Emme tällä asetu sille kannalle, että koko taloudellinen jättiläiskysymys tällä tulisi ratkaistua, mutta väitämme, ja se on tosi, että kun väkijuomia ei valmistettaisi, paljon vilkastuisi elämä hyödyllisillä aloilla ja enemmän olisi työtä saatavana.

Mutta jos sinä lukijani et kumpaakaan näistä väitteistä käsitä, vaan väität, että kumminkin verot nousevat, etkä sinä halua enää maksaa senttiäkään enempää. Niinkö luulet ystävänä? Tosin me kaikki tiedämme sen, että valtio veron kautta on jossain määrin sidottu väkijuomaliikkeeseen; tiedämme, että väkijuomatehtailijain sotahuuto on: “korkeat kapakka verot!”, soaistakseen kansan silmät. Mutta tulisikohan hallitukselle mahdolliseksi elämä ja toiminta ilman näitä veroja? Tietysti ei, jos rahoja muualta saadaan tilalle tai menot vähenevät. Hyvä! Mutta mistä saisi hallitus väkijuomaverojen tilalle rahat, tai mistä sopisi vähentää menoja? Katsomme ensin, mitä hallituksessa olevat arvelevat tästä huolehtimisesta. Gladstone, Englannin suuri valtiomies sanoo: “Hyvät herrat, teidän ei tarvitse huolehtia valtion tuloista. Kysymys tuloista ei saa

koskaan olla välttämättömiksi havaittujen uudistusten tiellä. Sitä paitsi kun on kysymys raittiista kansasta, joka ei tuhlaa työansiotaan alkoholiin, ei tarvitse olla epä tietoinen, mistä valtion tulot ovat saatavissa.”

Tämän lisäksi huomatkamme seuraavat seikat: Kun väkijuomien vaikutus lakkaa, vähentyvät valtion menot vankiloihin y. m. hoitokoteihin. Hyvällä syyllä saatamme epäillä viinavero rahojen riittäneenkään hallituksen menoihin niiden tuottamien vaurioiden, oikeusjuttujen y. m. kulujen suorittamiseen. Valtion menot siis vähentyisivät suorastaan väkijuomien poistumisen mukana. Mutta mitenkä on tulojen laita. Ymmärrettävä tosiasia on, että mitä enemmän on väkijuomien orjia sitä enemmän on niitä, jotka eivät maksa ei välillisiä eikä suoranaisia veroja.

Kokemus jo täälläkin kieltolakivaltioissa osoittaa, että raitis kansa voi enemmän säästää itselleen esim. saada omia huoneita, omia maapalasia j. n. e. ja joutuvat täten veroa maksavien luokkaan. Viimeiset laskut osoittavat, että Amerikassa päivittäin 1,500,000 henkilöä on kykenemätönä työhön väkijuomien tähden (juovuksissa olo otettuna mukaan) ja nämä joukot, lukuunottamatta sitä, etteivät omista omaisuutta, mistä veroa olisi maksetta-

va, vielä toisellakin tavalla ovat huomattava verokysymystä käsiteltäessä. Kun liikkeen pitäjä, vaatekaupan, kenkäkaupan, lihakaupan j. n. e. omistaja, on veron alainen, täytyy hänen saada tuloja niin paljon, että kykenee suorittamaan veronsa. Kun yleinen tapa vaatii, että sille, jolla ei rahaa ole annetaan velaksi, käy lukemattomissa tapauksissa niin, että se, joka ei työtä tee, ei ensinnäkään ansaitse, mutta kumminkin on pakoitettu koettamaan saada ruokaa ja vaatteita itselleen. Kun luotto loppuu yhdestä puodista, muuttaa hän toiseen ja lukemattomat liikkeet tulevat kärsimään mikä enemmän, mikä vähemmän. Samoin käy silloinkin kun mies työssään käyden vie rahansa kapakkaan (sillä siellä hän harvoin velaksi juo, jos vaam senttikin on), ja jos velaksi ottaakin saa hän sen useasti lain kovan kouran kautta tavalla tai toisella suorittaa, vieläpä asianomaisten lausunnon mukaan koron kansakin.

Tästä seuraa, että liikemiehet ottavat jo näiden tapausten varalta tarpeellisen korkean hinnan niiltä, jotka maksavat laskunsa, ei suinkaan muun vuoksi, mutta liikkeen pysymisen vuoksi — ja niin me saamme tilaisuuden harjoittaa kylläkin mukavaa rakkauden työtä.

Jos nyt väkijuomat poistettaisi, työ- ja ostokyky kansassa nousisi, liikenne vilkastuisi, hinnat tasoittuisivat — huomaisi tarkka talouden pitäjä, että hänen osalleen tullut liika maksu, väkijuomien orjien vuoksi poistuu. Tämän lisäksi on huomattava se välillisen veron nousu, minkä valtio tulee saamaan vilkastuneen elämän kautta posti-, sähkö- y. m. laitosten välityksellä.

Sitä paitsi on huomattava se pyrkimys mikä kieltolakia harrastavilla on verojen järjestelyyn nähden. Tulo- ja perintöveron asettaminen sekä tullin korottaminen ylellisyystarvoihin nähden, jotka verot tulisivat koskemaan yksinomaan varakkaita, olisi täydelleen korvaamassa sitä, ennen asiain täydelleen järjestykseen pääsemistä, aiheutuvaa välillistä valtion tuloissa, minkä kieltolaki aikaan saisi.

Puolelta ja toiselta asiaa tarkastellessamme emme löydä päteviä puolustuksia väkijuomateollisuudelle vaikutuksineen.

Mikään ei ole sen luonnollisempaa kuin että valistuneet, järkevät ihmiset toiselta puolen ja jo loppuun asti väkijuomien orjuudessa riutuneet toiselta puolen löytävät ainoan mahdollisuuden asiain tilan saattamiseksi terveisiin uomiin, löytävät ainoan mahdollisuuden kieltolaissa. Me pidämme sitä paitsi emme

vaan **oikeutenamme** vaan **velvollisuutenamme** kaiken ihmisyyden, tosi-vapauden ja totuuden nimessä vaatia sorretuille oikeutta, vaatia järjelle oikeutta, vaatia selvien totuuksien tulevan käytännössä kansojen hyödyksi, vaatia väkijumateollisuuden kukistamista kokonaan!

Tunnussananamme **oikeutta kansoille!** taisellemme tätä koko maailman taistelua koko onnettomuuden ja kurjuuden maailmaa vastaan, kunnes oikeus voittaa!

TAISTELUN MENOJA JA NYKYINEN

HETKI.

Edellisessä olemme asettaneet **vaatimuksen**. Taskussa nyrkkiä puidenko sen teemme? Tai kädet ristissäkö valitamme kurjuuden suuruutta, luottaen vaatimuksemme jylinästä ihmeen tapahtuvan ja väkijumien vallan maahan sortuvan? Ei! Me teemme jotain oikeutetun vaatimuksemme toteutumiseksi, me teemme työtä, **me taistelemme aattemme hyväksi** loppuun asti! Miten me taistelemme? Mitkä ovat aseemme? Ne ovat: **oikea tieto, rakkaus, tahto hyvään, rukous ja laki.**

Kukaan ei voi taistella ellei hän tiedä, mitä varten hän taistelee, ketä vastaan hän

taistelee. Tämän ymmärtäen on raittiustais-
telussa ennen kaikkea pyritty antamaan vi-
hollisemme, väkijumain merkityksestä oikea-
ta, tieteen ja kokemuksen tuloksiin perustu-
vaa tietoa. Sitä varten on julaistu kautta
maailman sekä tieteellisesti että kansantajui-
sesti asiaa valaisevia teoksia ja lehtisiä. Rait-
tius- y. m. asiaa harrastavat sanomalehdet o-
vat palvelleet asiattamme. Luennoitsijoita on
käytetty, puhujia lähetetty ympäri maiden
asiasta kertomaan, tietoa antamaan. Suuren
merkityksen saavat viimeisten vuosien taiste-
luissa kansainväliset raittius- ja anti-alkoho-
listikokoukset, joiden kautta uusimmat tieteen
tulokset tulevat yleisesti tunnetuiksi, sekä eri
maihin nähden se, että raittiusopetus on saatu
koulujen ohjelmaan (kuten Yhdysvalloissa)
sekä opetus lasten keskuudessa muutenkin
saanut suuremman merkityksen.

“Tietämättömyys on pahe”, sanoi Sokra-
tes. Pitää kansa tietämättömänä ja yhtä hy-
vin itse pitää itsensä tietämättömänä, on rikos.

Olkaa lapset pahuudessa, mutta olkaa tie-
dossa täydelliset, sanoo Paavali. Oikea tieto
alkoholin ominaisuuksista, tieto alkoholin vai-
kutuksista on siis ensimmäiseksi saatava kaikille
aseeksi. Mutta tieto yksin ei riitä. Tieto on
käytännössä toteutettava. Sitä varten perus-

tetaan raittiusseuroja, yhdistyksiä, joissa tietoa syvennetään ja laajennetaan, mutta ennen kaikkea tahtoa kasvatetaan toteuttamaan elämässä se minkä hyväksi tiedämme. Tekemällä raittiuslupauksen sitoutuu yksilö elämään raittiisti ennen kaikkea väkijuomiin nähden ja toimien seurassa hänen tahtonsa saa lujutta heräävästä innostuksesta asiaan. Rakkaus kärsivään lähimmäiseen saa sijan sydämessä ja alkaa vaatimaan työhön lähimmäisen hyväksi. Lähimmäisellekin on saatava tieto oikeasta, hänetkin on pelastettava erehdyksen kuilusta. Kutsutaan kurjimmatkin mukaan, kutsutaan heidätkin koettamaan. He osoittautuvat usein niin heikoiksi, he rikkovat raittiuslupauksensa — heidän tahtonsa on tullut jo liian heikoksi, himonsa liian suureksi. Riennetään apuun, mutta huomataan, ettei ihmisvoimat riitä taistelussa noin väkevää vihollista vastaan, huomataan taistelun vaativan paljon ponnistuksia ja tulokset tuntuvat niin pieniltä. Lukemattomat sydämet huokaavat Jumalan puoleen lukemattomat nääntyvät korottavat kätensä **voiman** Jumalan tykö. Ja katso! Yksi ja toinen ja kymmenet ja tuhannet liittyvät raittiusseuroihin, jaksavat pitää lupauksensa ja niin syntyy valtava raittiusotilaitten armeija, joka vähitellen alkaa tuntea voimansa kyllin

suureksi, rohjetakseen esittää ajatuksensa valtiollisella näyttämöllä, rohkenee uneksia väkijuomien olemassaolon vastustamista. — Kulmien kaikissa maissa samaan suuntaan, saamme taistelussa tukea toisiltamme ja uskallamme luottaa ihmiskunnan vapautumiseen väkijuomien kirouksesta.

Meillä Yhdysvalloissa taistelevilla on taas edessämme yksi merkityksellisempiä otteluita. Taas on Yhdysvaltain miehillä tilaisuus julkisuudessa lausua mielipiteensä tästäkin kysymyksestä ja lähentää tai loitontaa kysymyksen ratkaisua.

Me ymmärrämme, että raittius työ saa yhden suurimmista voitoistaan silloin, kun laaditaan kieltolaki. Samoin ymmärrämme, että yksilö ruvetessaan jonkun yhteiskunnan jäseneksi suostuu voimassa olevaan järjestykseen, mutta saman järjestyksen mukaan lait muuttuvat sen mukaan kuin yhteiskunta huomaa lain muuttamisen tarpeelliseksi. Siis vasta sitten kun Yhdysvalloissa kansalaiset haluavat, vasta silloin väkijuomaliikenne poistuu.

Tämä kysymys on jo muodostunut poliittiseksi kysymykseksi siten, että on muodostunut erityinen puolue asiaa valvomaan: **kieltolakipuolue**. Tämän puolueen historiasta pyydämme esittää seuraavat yleistiedot:

Kun kieltolaki Mainessa hyväksyttiin v. 1846 alkoi yleinen mielipide tuntuvasti paheksua väkijuomaliikkeen verottamista kunnes v. 1855 useissa valtioissa seurattiin Mainen esimerkkiä. Orjien vapautussota tuli kumminkin keskeyttämään kieltolakiiliikkeen edistymisen, jonka lisäksi tuli se, että väkijuomaliikkeen harjoittajat, huomatessaan uhkaavan vaaran liittyivät yhteen ja ryhtyivät valtiolliseen toimintaan, josta seurasi, että useissa valtioissa kielteiset lait ennen pitkää peruutettiin. Sodan päätyttyä pitivät oluenpanijat yleisen kokouksen Chicagossa 5 p. heinäkuuta 1867, jossa he (peläten kieltolaki harrastusten elpävän) tekivät m. m. seuraavan päätöksen: "Päätetty, että me käytämme kaikki keinot pysäyttääksemme tämän fanatisen puolueen (kieltolakipuolueen) kehityksen ja turvataksemme yksilöllisiä oikeuksiamme kansalaisina, sekä ettemme missään vaalissa kannata ketään ehdokasta, kuulukoon hän mihin puolueeseen tahansa, jos hän on taipuvainen ehdottomaan raittiuteen."

Tämä oluenpanijain päätös vaikutti osaltaan myös siihen, että väkijuomakysymys astui kansalliselle valtio arenalle. Raittiusväki huomattessaan, etteivät muuten saa aikaan hyväksyttävää lainlaadintaa, kiiruhtivat perusta-

maan uutta valtiollista puoluetta. Niinpä 25 p. toukok. 1869 kokoontui Osweigonissa, New York, toimikunta, johon kuului 5 Good Templar seuran jäsentä maan eri puolilta, heidän toimekseen tuli kansalliskonventin toimeenpaneminen. 1 p. syyskuuta 1869 kokoontuikin Chicagoon, Ill., 500 henkeä 19 valtiosta kansalliskonventtiin. Kansallinen kieltolakipuolue perustettiin ja ohjelmaan otettiin ehdoton kieltolaki.

Ensimmäinen ehdokas kokous oli 1872 Columbuksessa, Ohio, jossa puolue ensimmäiseksi presidentti ehdokkaakseen nimitti James Black'in, Pa. Ensimmäinen ohjelma oli hyvin laaja ja ensi vaaleissa puolue sai 5,607 ääntä.

Tämän jälkeen on puolue esiintynyt vaalitaistelussa 8 kertaa, saaden ääniä:

1876	9,737
1880	10,366
1884	150,626
1888	249,945
1892	270,710
1896 puolue jakautui kahtia kulta- ja hopeakannan vuoksi.	
Enemmistö sai ääniä..	130,753
1900	209,469
1904	258,205

Viimeksi kuluneina vuosina on raittius-

puolue taistellut ankarasti eri valtioissa saaden voiton toisensa jälkeen. Kevät vaaleissa 1907 laskettiin puolueen äänimäärä lähelle 1,000,000, vaikka vaaleja ei toimitettukaan kaikissa valtioissa.

Nykyinen presidenttiehdokas on E. W. Shafin, varapresidentin ehdokas A. S. Watkins. Ohjelma seuraava:

Yhdysvaltain kieltolakipuolue, kokoontuneena konventtiinsa Columbukseen, Ohiossa, heinäkuun 15 ja 16 päivinä 1908, ilmaisten kiittolisuutta Kaikkivaltiaalle Jumalalle asiamme menneisyydessä saavuttamista voitoista, rohkaisusta nykyhetkellä ja luottamuksesta pikaiseen ja loistavaan menestykseen vastaisuudessa, tekee seuraavan periaatteitten julistuksen ja sitoutuu niitä laeiksi säätämään milloin se valtaan asetetaan:

1. Kongressin alistamista eri valtioille Yhdysvaltain Perustuslain muuttamisesta alkoholijuomien nautinnon tarkoitusta varten valmistuksen, myynnin, maahantuonnin, ulosviennin tai kulutuksen kieltäväksi.

2. Väkijuomakaupan nautintoa varten heti lakkauttamista Columbian piirissä, terriorioissa ja kaikissa paikoissa, joissa kansallinen hallitus on päätösvaltainen, sisäisen teollisuusveron poistamista väkijuomilta ja niit-

ten valtioitten välisen liikkeen lakkauttamista.

3. Yhdysvaltain senaattorien valitsemista suoranaisella kansanäänestyksellä.

4. Tasapuolisesti järjestettyä tulo- ja perintöveroitusta.

5. Posti-säästöpankkien perustamista ja pankkien talletusten takaamista.

6. Kaikkien valtioitten välistä liikettä harjoittavien kauppayhtiöiden (korporatsioiden) järjestämistä.

7. Pysyväisen tullitoimiston (commissiion) perustamista.

8. Tarkkaa lain noudattamista sen virallisen suvaitsevaisuuden ja käytännöllisen luvan sijasta, joka monissa kaupungeissamme on käytännössä yhteiskunnalliseen paheeseen ja sen yhteydessä harjoitettuun sanomattomaan tyttökauppaan nähden.

9. Yhdenmukaisia naima- ja avioerolakeja.

10. Tasapuolista ja perustuslaillista työn antajien vastuunalaisuuslakia.

11. Oikeuslaitosten tarkastusta postihallituksen päätöksille.

12. Lasten työn kieltämistä kaivannoissa, työpajoissa ja tehtaisissa.

13. Lainlaadintaa, joka perustaa äänioikeutuksen riippuvaksi ainoastaan henkisestä

kyvystä ja englannin kielen luku- ja kirjoitus-
taidosta.

14. Maan kaivos- ja metsärikkauksien
suojelemista ja maa- ja vesiteitten paranta-
mista.

Uskoen asiamme oikeuteen ja periaatteit-
temme lopulliseen voittoon ja vakuutettuina
republikaani- ja demokraattipuolueitten vasta-
hakaisuudesta näitten kysymysten käsittelyyn
me kutsumme kaikkia kanssamme yksimielisiä
kansalaisia täydelliseen puolueyhteyteen.

KUTKA MEIDÄN KANSSAMME TAISTE- LEVAT.

“Joka ei ole meidän kanssamme,
hän on meitä vastaan, ja ken ei ko-
koa meidän kanssamme, hän hajot-
taa.”

Esitämme lukijalle tässä muutamia Ame-
rikan suurimmista raittiusjärjestöistä, niitten
perustamisajat ja jäsenmäärän sekä niitten
suhteen valtiolliseen raittiustaisteluun sikäli
kun niistä tiedämme.

Paitsi melkein kaikkia protestanttisia
kirkkokuntia, joista useimmat ovat antaneet
selviä, julkisia, väkijuomaliikkeen hävittämistä
vaativia julistuksia ja sääntöjä, löytyy A-
merikassa joukko suurilukuisia seuroja ja yh-
distyksiä, joitten nimenomaisena tarkoituksena
on väkijuomakaupan kukistaminen ja jot-
ka aseinaan käyttävät paitsi opetusta ja aki-

tatsionia, myöskin lainlaadintaa ja sekä paikallista että yleistä kieltolakia, missä se vaan on mahdollista.

Aikaisemmin perustetuista sellaisista yhdistyksistä mainittakoon seuraavat:

Saakoot naiset ensinnä sijansa siitäkin syystä, että heillä on sekä suurin että myöskin parhaiten järjestetty ja vaikuttavin raittiusjärjestö maailmassa: **Naisten Kristillinen Raittiusliitto**, joka perustettiin seurauksena "Naisten ristifetkestä" Clevelandissa. O., marraskuun 18, 19 ja 20 p:nä 1894. Tällä jättiläisyhdistyksellä on haaraosastoja melkein jokaisessa kaupungissa ja kylässä, joitten yhteenlaskettu jäsenluku lasketaan sadoissa tuhansissa. Sen kymmenet jopa toisinaan sadatkin puhujat, ylipäätään sanoen oppineimpia ja parhaita mitä löytyy, tekevät työtä jonka arvoa ei voida mitata inhimillisillä aistimuksilla.

Sons of Temperance (Raittiuden pojat), perustettu New Yorkissa, N. Y., syysk. 29 p:nä 1842. Jäsenluku Yhdysvalloissa nykyään 13,537. Periaate ehdoton kieltäytyminen kaikista juovutusaineista ja kieltolaki.

Independent Order of Rechabites, perustettu elokuun 25 p:nä 1835, on siis vanhin sekä mahdollisesti kuten historioitsija sanoo, "varakkain" raittiusjärjestö maailmassa. Sen o-

mistamat varat nousevat noin kuuteen miljoonaan dollariin ja jäsenluku noin 250,000, mutta niistä suurin osa Englannissa ja Canadassa. Periaate ehdottomuus väkijuomien nautintoon ja kieltolaki niitten liikkeeseen nähden.

The Good Samaritan (Laupias Samarialainen), perustettu New Yorkissa v. 1847, ehdottomuus ja lainlaadinta periaatteena, jäsenistö nykyään päälle 10,000.

The Independent Order of Good Templars, perustettu Oneida kauntissa N. Y., v. 1850 ja tunnettiin ensin "Jerikon Ritarien" nimellä. Tämä liitto on levinnyt yli koko sivistyneen maailman ja jo v. 1875 laskettiin sen yhteenlaskettu jäsenluku olevan 735,000. Heidän periaatteensa on ehdottomasti ja yksinomaan raittius ja kieltolaki, joka on toteutettava raittien ja rehellisten virkamiesten välityksellä. Nykyinen jäsenluku on tämän kirjoittajalle tuntematon, sillä yhdistys on synnyttänyt monta haarayhdistystä.

The Sons of Jonadab (Jonadabin Pojat) perustettiin Washingtonissa, D. C., 13 p:nä syysk. 1867. Periaate ehdoton kieltäytyminen ja työskentely väkijuomaliikkeen kukistamiseksi. Jäsenmäärästä ei ole tarkempaa tietoa.

The Royal Templars of Temperance yhdistys perustettiin v. 1869 Buffalossa, N. Y. Sen

nykyisestä, melkoisen suuresta jäsenmäärästä ei ole tarkempaa tietoa.

The Catholic Total Abstinence Union (kaatolilainen ehdottoman raittiuden yhdistys), perustettu helmik. 22 p:nä 1872 ja on nykyään levinneenä kaikkiin valtioihin lähes 100,000 jäsenellä.

Templars of Honor and Temperance, perustettu v. 1845 "Raittiuden Pojat" yhdistyksen keskuudessa ja on sittemmin ulottanut toimintansa melkein joka valtioon Yhdysvalloissa. Tämä samoin kuin melkein kaikki toisetkin edellä mainituista ja moni yhdistys josta ei tässä mainita, kärsivät orjien vapautusodasta suurta haittaa; sen johdosta alentui yhdistyksen jäsenmäärä melkoisesti, mutta v. 1900 oli se lähes 4,000.

Myöhemmin perustetuista järjestöistä mainitsemme huomatuimpina:

Woman's Prohibition Club of America (Amerikan naisten kieltolaki klubi). Ainoa yhdistys laatuaan maailmassa, meille vähemmän tunnettu, mutta kieltolakipuolueen vuosikirjan mukaan vaikuttava yhdistys.

Inter-Collegiate Prohibition Assosiation, (koulunuorison keskinäinen kieltolaki yhdistys), perustettu jouluk. 12 p:nä 1901, tarkoituksella valmistaa nuoria naisia ja miehiä käy-

tännöllisiksi työmiehiksi raittius ja kieltolaki arenalle. Yhdistyksen jäsenluku nousi jo viime vuotena 17 valtiossa ja 123 eri korkeammassa oppilaitoksessa yhteensä 50,000 henkeä.

Ajatelkaa mikä mahtava voima on sellaisilla yhdistyksillä! Yksistään viime vuonna lähetti yhdistys 58 vapaaehtoista akiteeraajaa käytännölliseen työhön perehtymään ja tänä vuonna aikoo se lisätä tätä lukua 250:neen.

Anti-Saloon Leaague (kapakka vastainen liitto), joka ei todellisuudessa ole mikään yhdistys, vaan käsittää joukon liittoutuneita yhdistyksiä ja yksityisiä kansalaisia; liittoutuneita tarkoituksella taistella kaikilla mahdollisilla oikeilla keinoilla kapakkaa vastaan, missä ikinä ja millä tavalla se ilmenneekin. Sen asiämiehiä ovat kirkot, niitten saarnamiehet ja jäsenet.

Liitto perustettiin muodollisesti jouluk. v. 1895 vaikka sen perustaja Howard H. Russell oli antanut sille suunnitelman jo v. 1890 ollessaan pappina Kansas Cityssa, Mo., ja liittoa oli paikallisesti perustettu Ohiossakin jo v. 1893. Nykyään on liitolla laajalle levinnyt ja voimakas vaikutus. Sen toimesta on nykyään liikkeellä 500 henkilöä yhtämittaa.

Yli sata toimistoa välittävät painototteitten levittämistä, yksistään viime vuoden kulu-

essa levitettiin niitten välityksellä yli 100,000,-000 sivua uusinta raittiuskirjallisuutta. Kaikkiaan painetaan liiton toimesta 38 viikko, 2-viikkoista ja kuukautista julkaisua, joitten yhteinen numeroluku on 500,000 ja kasvaa nopeaan. Liiton vuotuinen rahallinen tulo on nykyään 400,000 dollaria. Liiton tarkoitus on aikaan saada täydellinen kieltolaki vähitellen vaikuttamalla lainlaadintaan ja kunnollisiin jäseniin kaikissa valtiollisissa puolueissa.

The National Prohibitor Party (Kansallinen kieltolakipuolue), perustettu syyskuun 1 p:nä 1869. **Ainoa valtiollinen puolue Yhdysvalloissa**, jonka suoranainen tarkoitus on hävittää väkijuomien valmistus ja kauppa, joka ei suostu mihinkään rauhan hierontaan väkijuomaliikkeen kanssa eikä hyväksy mitään järjestelyä väliskeinona. Se vaatii vihollisen täydellistä antautumista ja kukistusta.

Sen jäsenistön muodostavat ne äänivaltaiset kansalaiset kaikista edellä mainituista raittiusjärjestöistä, jotka ovat horjumattomasti uskollisia periaatteilleensa. Ja väkijuoma-ky symys ratkaistaan lopullisesti silloin, kuin tämä puolue on joko kasvanut niin voimakkaaksi, että se pakottaa toisetkin puolueet hyväksymään ja käytännössä toteuttamaan kieltolain kaikkialla Yhdysvalloissa, taikka sitten,

itse tulee lakia säätävään ja käytäntöön panevaan y. m. hallitsevaan asemaan. Ja viimeisten vuosien työn tuottamat tulokset eri valtioissa antavat takeita siitä ettei toivomamme päämäärä ole kaukana, vaan että meillä on todellakin syytä rohkaistua uskossamme, sillä niitä on enemmän jotka ovat meidän puolellamme kuin niitä jotka ovat meitä vastaan. Herra, Taivaan Jumala sotii meidän kanssamme ja kun Hän on meidän kanssamme, niin kuka silloin voiton meistä ottaa?

SANANEN KIELTOLAKIPUOLUEEN HY- VÄKSI TULEVISSA VAALEISSA.

Tunnen juomareita, jotka pyrkivät paheestansa rehellisesti vapautumaan. He valittavat kohtalonsa kovuutta. He vaikeroivat kuningas alkoholin vallassa. He tietävät pahan pahaksi, tuntevat kurjan asemansa ja häpeävät elämäänsä. He eivät joisi, jos ei tarjottaisi, he eivät harjoittaisi pahetta, jos ei siihen olisi tilaisuutta. Toisin sanoen: löytyy väkijuomien käyttäjissä paljon sellaisia, jotka niine periaatteineen, mitkä heillä vielä on, ovat tavallaan raittiita, vaikkakin käytännössä eivät voi, heikontuneen tahdon vuoksi, raittiutta toteuttaa. Heidän kuulee sanovan: "Mitäpä sille mahtaa, kun kerran väkeviä valmistavat, niin tulee niitä nauttineeksi!" Monet heistä toivovat sitä aikaa, jolloin ei enää noita kirota juomia valmistettaisi. He sanovat äänestävänsä milloin vaan tilaisuus sattuu raittiuden hyväksi. Ja esimerkkejä onkin siitä, että

eri juoppousasteella olevat ovatkin äänestäneet kapakoita ja viinoja vastaan.

Tuollaiset henkilöt ovat sääliävässä asemassa. Samalla täytyy ihmetellä sitä kaksinaisuutta, mikä heissä vallitsee: henkisyiden ja aisti-ihmisen epätasainen taistelu. Kuka rientää apuun? Paljon on toimeettomia katselijoita, jotka sallivat aistillisuuden ylivaltaan päästä. Lähempi ympäristö, yhteiskunta ja valtio joutuu olemaan edesvastuullisena todistajana. Henki hukkuu, sielu tuhoutuu kun taistelu saa jatkoa.

Tahdotko joutua apuun? Tahdotko ajatella juomariraukkojen pelastamisesta samoin kuin moni heistä ajattelee? Tahdotko myös tämän kauniin ajatuksen osaltasi toteuttaa käytännössä? Oletan, että olet kaikin puolin raitis ja raittiutta harrastava tai, ettet ainakaan juomarin nimeä kannan. Silloin sinulta myös odotetaan ainakin yhtä suurta johdonmukaisuutta kuin noilta väkijuomien uhreitakin. Sinun tulee osottaa toki yhtä lujaa periaatteellisuutta ja yhtä selvää järkevyyttä kuin on luettavissa heidän ajatuksistaan parempina hetkinä: **väkijuomat ovat äänestettävät tykkänään pois.** Sinulta odottaa raittiusväki yhtä ylevää moraalista kantaa kuin on

huomattavissa niissäkin, jotka eivät käytännössä voi olla raittiita.

Saattaisitko äänestää raittiina ollen jotakin puoluetta, mikä sallii juoppouspaheessa edelleen elää sen, joka rinnallasi voi käydä äänestämään raittiuden hyväksi?

Tunnettua on, että väkijuomien valmistus sekä myynti tapahtuu valtion luvalla. Hallituksella ja ennen kaikkea sen johtohenkilöillä on viime kädessä valta lopettaa tai pitää käynnissä väkijuomaliike. Näin ollen itse asiassa maan hallitus antaa aiheen siihen, että kansalaiset vastoin parempaa tietoa, vastoin omaatuntoansa ja vastoin ihanteellisia taipumuksiaan syöksyvät juomapaheen kuiluun. Etkö haluaisi olla mukana sellaisen hallituksen muodostamisessa, joka toteuttaen ehdottoman raittiuden periaatteen koko maassa, tulisi kokonaan sulkemaan väkijuomien tuholähteet?

Hallituksen on valvottava tapojen puhautta sekä siveän elämän noudattamista maassa. Sen tulee auttaa kansaa onneen ja hyvinvointiin. **Valtio on vastuunalainen kansalaistensa elämästä.** Sen tulee suojata kodin elämää ja turvata yhteiskunta-asemaa. Koti

on yhteiskunnan perustus. Jos perustus on viallinen, kärsii koko rakenne. Väkijuomat jäytävät kotien elämää ja sentähden vahingoittavat kaikkia yhteiskuntakerroksia. Kansalaisten on ruvettava taistelemaan kieltolaki-puolueen turvissa koti- ja yhteiskuntavihollista vastaan. Sen on osottaminen, ettei se tahdo elää ja toimia omaksi vahingoksensa. On näyttävä hallitsevalle luokalle, minkä erehdyksen he ovat tehneet tähän asti: toimineet yhteisen vihollisen avustamiseksi.

Hedelmästä puu tunnetaan. Saako hallitus yhä edelleen tässäkin miljoonien maassa jättää raittiuden vaatimukset täyttämättä? Esivalta on Jumalan säätämä. **Sen tulee hallita kansaa Jumalan tahdon mukaan.** Missä määrässä Hänen tahtonsa tapahtuu valtiossa siinä määrässä onni ja menestys seuraa yksityisessä sekä julkisessa elämässä. Jumalan tahto ei ole se, että muutamien ahneiden himoa tyydytetään väkijuomien veriveroilla, toiset joutuvat kurjuudessa ja intohimojen vallassa viettämään onnetonta elämää. Ei ole Jumalan tahto se, että kansoissa lasketaan viinavirat vuotamaan, joihin hukkuu lukemattomia sieluja. Onko Jumalan tahdon mukaista, että perheen isä, joka henkisten lahjojen ja ruumiillisten voimien kautta olisi voinut olla suu-

reksi hyödyksi yhteiskunnassa, kuluttaa voimansa, menettää varansa juomahimon uhrina? Ja onko tämä sitte yhteiskunnan edun mukaisaa? Onko Jumalan tahdon mukaista, että perheen äidit, nuo paljon kärsineet, paljon taistelleet, surujen murtamina menevät ennenaikaiseen hautaan? Ja vieläkin, onko Jumalan tahdon mukaista, että lapset menettävät tukensa ja turvansa, hoitonsa ja leipänsä, ilonsa ja onnensa, jäävät vaille kunnollista kasvatusta, oppivat vain pahuutta, tulevat yhteiskunnalle vahingollisiksi heittäöiksi kääntyen useinkin koston miekkana niitä vastaan, jotka ovat syyllisiä heidän kurjuuteensa. — **Ei!**

Tämä kaikki sotii Jumalan rakkautta ja pyhyyttä vastaan. Se on enemmän kuin turmiota ja häpeätä kristillisessä valtiossa. **Se on syntiä** Siinä ilmenee tosikristillisyydelle vieras katsantokanta. Siinä näkyy pimeyden hedelmä. Ja kuitenkin vaatii Jumala vanhurskauden ja hengen hedelmää niin hyvin valtion hallitsevilta henkilöiltä kun sen halvimmilta jäseniltäkin. Ja vielä suurempi on edesvastuu ja vielä painavampi on velvollisuus siellä, missä kansan henkistä ja aineellista hyvinvointia vaalitaan.

Kieltolakipuolue tahtoo, että hallitus painisi täytäntöön me rakkauden ja siveyden vaa-

timukset, joita me jo jokapäiväisyyden pikku seikoissa olemme velvolliset toisillemme osoittamaan. Etkö tahdo tämän puolueen kanssa käydä **poistamaan juomaliikkeessä ilmenevää jumalattomuuden ja vääryyden hedelmää maasta?**

Siihen olet velvoitettu ennen kaikkea **kristittynä**. Hän, jonka mukaan tuota nimitystä kannat on m. m. lausunut: Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan: ja joka ei minun kanssani kokoa, hän hajottaa. Kristus on tullut ihmissieluja vapahtamaan eikä hukuttamaan. Hän ei mitenkään voi olla väkijuomaliikkeen puoltaja eikä suosija. Hänen valtakuntansa työ maan päällä on mitä jyrkimmässä ristiriidassa väkijuomaliikkeen kanssa. Onhan hänen valtakuntansa rauhan, rakkauden, ilon ja onnellisuuden piiri.

Näin ollen on selvää, että se, joka tavalla tai toisella kannattaa tai suosii tuota turmiollista liikettä, ei ole jakautumatta Kristuksen seuraaja.

Kristillisen siveysopin kannalta ei voi nykyaikojen alkoholismia mitenkään hyväksyä suosia tai kannattaa. Välillisesti tulee kuitenkin kannattaneeksi tuota liikettä se henkilö, joka suoralla tai epäsuoralla äänestyksellä avustaa valtion hallitukseen niitä, jotka, jos

kohta parannuksia puuhaten, kuitenkin tyytyvät säilyttämään väkijuomaliikkeen. Näin saattaa joku kylläkin kristillismielisenä hienosti suosia sitä ja kaukaa antaa suostuntansa siihen, joka uskonnolliseltakin kannalta katsottuna on pidettävä aina vastatoimimisen esineenä.

Eikä tarvitsekaan tässä suhteessa kenenkään toimia kristillisiä periaatteita loukkaavasti. Löytyy puolue, jonka pyrkimys saada ehdokkaansa hallitsevaan asemaan, on, ainakin mitä raittiuden ja siveyden vaatimuksiin tulee, täysin **sopusoinnussa kristinopin kanssa**. Sen opin aseilla, rakkaudella ja totuudella, se aatteitaan ajaakin. Tämä puolue sitä paitsi pyytää Korkeimman nimessä ja avulla tyydyttää muutkin kansalaisten elinehtoja koskevat vaatimukset. **Se on kieltolakipuolue. Sen ohjelmaan kannattaa tutustua! Sen puhtaasti lipun alle kelpaa kansalaisten ryhmittyä ensi presidenttivaaleissa!**

MUUTAMIA VIITTAUKSIA AMERIKAN YHDYSVALTOJEN HALLITUKSEN KOKOONPANOON.

Voidakseen nauttia oikeuksia ja tehdä velvollisuuksia siinä yhteiskunnassa jossa asuu, tulee henkilön olla kansalaisoikeutettu, ja kun meillä Amerikan kansanvaltaisessa tasavallassa on kansan hallitus, kansaa varten ja kansan kautta, niin seuraa siitä, että jokainen joka muuttaa tänne jostakin muualta viipymisen tarkoituksella ja on kansalaiskelpoinen, tulee, jos mieli valvoa oikeuksiaan ja ottaa osaa yhteiskuntaelämään, velvoitetuksi hankkimaan itsellensä kansalaisoikeudet ja silloin on hänelle myöskin tarpeellista tietää jotakin sen yhteiskunnan hallituskoneistosta, johon jäseneksi liittyy taikka muutoin ei hänen kansalaisuudellaan ole suurtakaan merkitystä, jos sitä hänelle ensinkään myönnetäänkään.

Näihin asti ovat eri valtioiden kansalaisiksi pääsemisehdot eronneet jonkin verran

toisistaan ja saattaa vieläkin joku valtio myöntää ääni- y. m. oikeuksia paikallisiin asioihin nähden, mutta täydellisten kansalaisoikeuksien antamiseen ei valtioilla ole valtaa, kongressille kuuluu siitä päättäminen.

Hyvä on myöskin tietää miten valtiollisia puolueita syntyy ja mitä puolueitten on otettava huomioonsa pyrkiessään valtioelämän näyttämölle.

Tässä teoksessa emme yritäkään ottaa tilaa kaikkien edellä esitettyjen asiain käsitteilylle, koska se yksinään vaatisi laajemman teoksen kuin on se mitä tästä kirjasta on tarkoitettu, tyydymme siitä syystä esittämään lukijalle ainoastaan itsenäisyyden julistuksen ja perustuslain ja niittenkin suhteen valitamme sitä, ettei aikamme tällä kertaa suo tilaisuutta korjata saamamme suomenmoksen mielestämme sangen monia muodollisia heikkouksia.

Perustuslait hyväksyttiin 17 p:nä syysk. 1787 edustajakokouksessa, joka liittoutuneitten valtioitten kongressin päätöksen mukaan 21 p:ltä helmikuuta 1787 nimitettiin ja vahvistettiin eri valtioitten edustuskokouksissa seuraavasti:

Delawaren eduskunnassa 7 p. jouluk. 1787.

Pennsylvanian eduskunnassa 12 p. jouluk 1787.

New Jersey'n eduskunnassa 18 p. jouluk. 1787.

Georgian eduskunnassa 2 p. tammik. 1788.
Connecticutin eduskunnassa 9 p. tammik. 1788.
Maassachusetsin eduskunn. 6 p. helmik. 1788.
Marylandin eduskunnassa 28 p. huhtik. 1788.
South Carolinan edusk. 23 p. toukok. 1788.
New Hampshire'n edusk. 21 p. kesäk. 1788.
Virginian eduskunnassa 26 p. kesäk. 1788.
New Yorkin eduskunnassa 26 p. heinäk. 1788.
North Carolinan edusk. 21 p. marrask. 1789.
Rhode Islandin edusk. 29 p. toukok. 1790.

ITSENÄISYYDEN JULISTUS, HYVÄKSYTY HEINÄK. 4 P. 1776.

Amerikan Yhdysvaltojen edustajien julistus kokoontuneessa kongressissa.

Kun inhimillisten vaiheitten johdosta jollekin kansalle tulee tarpeelliseksi rikkoa ne valtiolliset siteet, jotka sen ovat toiseen liittäneet, ja hankkia maailman valtojen joukossa omatakeinen ja yhdenvertainen asema, johon luonnon lait ja luonnon Herra sen oikeuttaa, vaatii kunnioitus ihmiskunnan mielipiteisiin, että se selittää ne syyt jotka sen pakoittivat eroamiseen.

Me pidämme seuraavat totudet itsestään selvinä: että kaikki ihmiset ovat tasa-arvoiksi luodut; että Luoja heille on suonut vissit

eroittamattomat oikeudet; että niiden joukkoon kuuluu elämä, vapaus, ja onnellisuuden etsiminen; että näiden oikeuksien saavuttamista varten hallitukset ovat perustetut ihmisten kesken, ja että ne saavat valtansa hallittujen suostumuksesta; että, niin pian kun mikä hallitusmuoto tahansa poikkeaa näistä tarkoituksista, kansan oikeus on muuttaa tahi hävittää se ja perustaa uusi hallitus, laskien sen perustuksen sellaisille mielipiteille ja muodostaa sen vallan siihen muotoon, joka heistä näyttää varmimmalta ja luotettavimmalta heidän oman turvallisuutensa ja onnellisuutensa ylläpitämiseksi. Varovainen viisaus todelakin opettaa, että kauvan olemassa olleita hallituksia ei pitäisi muutettaman kevytmielisistä ja ohimenevistä syistä; ja sen johdosta kokemus on osoittanut, että ihmiskunta kärsii ennemmin keskettäviä vääryyksiä, kun oikaisee itsensä hävittämällä ne muodot, johon on tottunut. Mutta kun pitkä sarja väärinkäytöksiä ja anastuksia, jotka alinomaan tähtäävät samaan tarkoitukseen, todistavat aikomusta alistaa heidät ehdottoman itsevallan alle, on se heidän oikeutensa, heidän velvollisuutensa heittää päältänsä sellainen hallitus ja hankkia uudet varijat vastaista turvallisuuttansa varten. Sellainen on ollut näitten siirtomaitten kärsimys-

ä kysyvä kohtelu ja sellainen on nyt välttämättömyys, joka pakottaa heidät muuttamaan entisen hallitusjärjestelmänsä. Suur-Britannian nykyisen kuninkaan historia on jatkuva sarja loukkauksia ja anastuksia, joiden suoranaishenä tarkoituksena on ehdottoman tyranniuden perustaminen näitten valtioitten yli. Tämän todisteeksi ovat seuraavat tosiasiat puolueettoman maailman tarkastettaviksi esiin tuodut:

Hän on kieltäytynyt antamasta suostumustansa laeille, jotka olisivat erittäin terveelliset ja tarpeelliset kansan hyvinvoinnille.

Hän on kieltänyt kuvernöörejänsä säätämästä lakeja, joilla on ollut kiireinen ja painava tarkeys, ellei niiden käytäntöön asettamista keskeytetä siksi kunnes hänen hyväksymisensä on saatu; ja kun niitä on noin keskeytetty, on hän kokonaan laiminlyönyt niiden käsittelyn.

Hän on kieltäytynyt vahvistamista toisia lakeja suurten piirikuntain kansan eduksi, ellei kansa niissä luopuisi edustus-oikeudestaan lainlaatijakunnassa, oikeus, joka heille on sanomattomasta arvosta ja ainoastaan tyranneille kauhistus.

Hän on kokoonkutsunut lakia säätäviä kuntia tavattomiin, epämurkaviin ja etäisiin

paikkoihin heidän arkistonsa säilytyspaikasta, pelkästään sillä tarkoituksella että väsyttämällä saisi heidät taivutetuksi toimenpiteisiinsä.

Hän on hajoittanut edustajahuoneet tuon tuostakin, kun ovat vastustaneet miehuullisella lujudellaan hänen hyökkäyksiänsä kansan oikeuksia vastaan.

Hän on kauan viivytellyt tällaisten hajoitusten jälkeen toisten valitsemista, jonka johdosta lainlaadintavalta, jota ei voi hävittää, on joutunut yleisen rahvaan käsiin; valtio on sillä välin jäänyt alttiiksi ulkonaisille hyökkäyksille ja sisällisille selkkauksille.

Hän on koettanut estää valtioitten kansoittamista; sitä varten vastustaen ulkomaalaisten kansalaistuttamislakeja; kieltäytyen vahvistamasta toisia, jotka rohkaiseisivat siirtymistä tänne, ja korottaen maanomistusehtoja.

Hän on vastustanut oikeuden toimeenpanemista, kieltämällä suostumustansa laille tuomiovallan perustamista varten.

Hän on tehnyt tuomarit riippuviksi yksinomaan hänen tahdostaan, heidän virkainsa pitämiseen ja palkkainsa suuruuteen ja maksoon nähden.

Hän on perustanut suuren joukon uusia virkoja ja lähettänyt tänne parvittain virka-

miehiä kiusaamaan kansaamme ja kuluttamaan heitä aineellisesti.

Hän on pitänyt keskuudessamme rauhan aikoina seisovia armeijoita ilman lainlaatijakuntamme suostumusta.

Hän on tahtonut asettaa sotaväen riippumattomaksi siviilivallasta ja yläpuolelle sitä.

Hän on sopinut toisten kanssa, alistaaksensa meidät tuomiovallan alle, joka on perustuslaeillemme vieras ja jota lakimme ei ole tunnustaneet; antaen suostumuksensa niiden luulotelluille vaatimuksille:

Suurien asetettujen sotajoukkojen maajoittamisesta keskuuteemme;

heidän suojelemisestaan, väärän oikeuskäynnin avulla, rangaistuksesta valtion asukkaiden murhaamisenkin takia;

kauppamme katkaisemisesta maailman kaikkien osien kanssa;

verojen asettamisesta meille ilman meidän suostumustamme;

estämisestä meiltä useissa tapauksissa jury (lautakunta) oikeuden edut;

meidän kulettamisesta merien taakse tutkittaviksi luulotelluista rikoksista;

Englannin vapaan lainkäynnin hävittämisestä läheisessä maakunnassa, perustamalla sinne itsenäisen hallitusmuodon ja laajenta-

malla sen rajoja, siten tehdäkseen siitä kerrassaan esimerkin ja sopivan välikappaleen samallaisen itsevaltaisen hallinnon perustamiseksi näihin siirtokuntiin;

ottamisesta meiltä pois perustuskirjamme, hävittäen arvokkaimmat lakimme ja mullistaen perustuksellisesti hallintovaltaamme;

lainlaatijakuntamme eroittamisesta, selittäen heillä itsellään olevan vallan säätää meillem lakeja missä tapauksessa tahansa.

Hän on jättänyt hallituksen täällä, julistamalla meidät ulkopuolelle hänen suojelustaan ja uhannut meitä sodalla.

Hän on ryösteilyt meriämme, hävittänyt rannikoitamme, polttanut kaupungeitamme ja murhannut asukkaitamme.

Hän kulettaa tähän aikaan suuria armeijoita vierasta palkkaväkeä täydentämään kuolon, hävityksen ja tyranniuden töitänsä, joita jo on alkanut julmuudella ja kavaluudella, jonka vertaista raaimmatkaan aikakaudet tuskin ovat nähneet, ja on hän siis kokonaan arvoton olemaan sivistyneen kansakunnan päänä.

Hän on pakoittanut kansaveljiämme, jotka on aavalla merellä vangitut, sotimaan maatansa vastaan, murhaamaan ystäviänsä ja veljiänsä tahi itse kaatumaan heidän kättensä kautta.

Hän on kiihoittanut sisällisiä kapinoita keskuudessamme; ja on koettanut yllyttää kimppeumme raja-asukkaita, armottomia intiaaniraakalaisia, joittenka sodankäynnin ohjeena on tappaa ilman eroituksetta kaikki, ijästä, sukupuolesta tahi muusta huolimatta.

Kaikissa näissä väärinkäytösten eri vaiheissa olemme pyytäneet niiden peruuttamista mitä nöyrimmillä anomuksilla; näihin uudistettuihin anomuksiimme on vastattu ainoastaan uudistetuilla loukkauksilla. Prinssi, jonka jokainen luonnettaan kuvaava teko osoittaa hänet tyranniksi, on sopimaton vapaan kansan hallitsijaksi.

Meiltä ei myöskään ole puuttunut kunnioitusta brittiläisiä veljiämme kohtaan. Me olemme muistuttaneet heitä tuon tuostakin heidän lainlaatijakuntansa yrityksistä ulottaa oikeudentoman tuomiovaltansa meidän ylitsemme. Me olemme muistuttaneet heitä siirtolaisuus- ja olosuhteista täällä. Me olemme vedonneet heidän syntyperäiseen oikeudentuntoonsa ja jalomielisyyteensä, ja me olemme kehoittaneet heitä keskinäisten sukulaisuussiteittemme takia luopumaan näistä hyökkäyksistä, jotka välttämättömästi tulisivat katkaisemaan yhteytemme ja toimintamme. Myöskin he ovat olleet kuuroja oikeuden ja sukulaisuuden

äänelle. Meidän täytyy siis alistua välttämättömyyden alle, joka vaatii eroamistamme, ja pitää heitä, niinkuin pidämme muitakin ihmiskuntia, vihollisina sodassa, ystävinä rauhassa.

Me siis, AMERIKAN YHDYSVALTAIN edustajat, kokoontuneina yleiseen kongressiin, vedoten maailman ylimpään Tuomariin aiķitemme oikeudellisuudesta, täydellisesti julistamme ja selitämme näitten siirtomaitten hyvän kansan nimessä ja tahdosta, että nämä Yhdistyneet siirtokunnat ovat, ja oikeuden mukaan tulisi olla, vapaita ja itsenäisiä valtiota; että ne ovat vapautetut kaikesta yhteydestä Britannian kruunuun, ja että kaikki valtiollinen yhteys niitten ja Suur-Britannian välillä on, ja pitäisi olla, kokonansa katkaistu; ja että vapaina ja itsenäisinä valtioina heillä on täysi valta käydä sotaa, tehdä rauha, muodostaa liittoja, järjestää kauppasuhteita, ja tehdä kaikkia niitä tekoja ja toimia, joita itsenäiset valtiot ovat oikeutetut tekemään. Tämän julistuksen ylläpitämiseksi, lujasti luottaen jumalallisen kaitselmuksen suojelukseen, me keskenämme suostumme takaukseksi kiinnittämään toinen toisellemme henkemme, omaisuutemme ja pyhän kunniamme.

(Edellä olevan julistuksen allekirjoitti kongressin määräyksestä seuraavat jäsenet):

JOHN HANCOCK.

New Hampshire. — Josiah Bartlett, William Whipple, Mathew Thornton.

Massachusetts Bay. — Samuel Adams, John Adams, Robert Treat Paine, Elbridge Gerry.

Rhode Island. — Stephen Hopkins, William Ellery.

Connecticut. — Roger Sherman, Samuel Huntington, William Williams, Oliver Wolcott.

New York. — William Floyd, Philip Livingston, Francis Lewis, Lewis Morris.

New Jersey. — Richard Stockton, John Witherspoon, Francis Hopkinson, John Hart, Abraham Clark.

Pennsylvania. — Robert Morris, Benjamin Rush, Benjamin Franklin, John Morton, George Clymer, James Smith, George Taylor, James Wilson, George Ross.

Delaware. — Caesar Rodney, George Read, Thomas M'Kean.

Maryland. — Samuel Chase, William Paca, Thomas Stone, Charles Carroll, Carrolltonista.

Virginia. — George Wythe, Richard Henry Lee, Thomas Jefferson, Benjamin Harrison.

Thomas Nelson, Jr., Francis Lightfoor Lee, Carter Braxton.

North Carolina. — William Hooper, Joseph Hewes, John Penn.

South Carolina. — Edward Rutledge, Thomas Heyward, Jun., Thomas Lynn, Jun., Arthur Middleton.

Georgia. — Button Gwinnett, Lyman Hall, George Walton.

AMERIKAN YHDYSVALTAIN PERUSTUSLAIT.

Me Yhdysvaltain asukkaat muodostaaksemme täydellisemmän Yhdistyksen, vahvistaaksemme oikeuskäynnin, vakuuttaaksemme kotimaisen turvallisuuden, pitääksemme huolta yhteisestä puolustuksesta, edistääksemme yleistä menestystä ja hankkiamme itsellemme ja jälkeläisillemme vapauden tuottamat sinnaukset, määräämme ja säädämme nämät perustuslait Amerikan Yhdysvalloille.

KAPPALE I.

§ 1. Kaikki tässä esiintuleva lain säätävä valta on uskottu Yhdysvaltain kongressille, joka käsittää senaatin ja edustajahuoneen.

§ 2. Edustajahuone on kokoonpantu jäsenistä, jotka eri valtioitten asukkaat valitsevat joka toinen vuosi ja valitsijamiehillä täytyy olla ne ominaisuudet, jotka valtiolain säädännön lukuisin osasto valitsijamiehiltä vaatii.

Kukaan ei voi olla edustaja, joka ei ole täyttänyt kaksikymmentä viisi vuotta eikä ole ollut seitsemän vuotta Yhdysvaltain kansalaisena, eikä ole silloin kun hän valitaan, asukas siinä valtiossa, jossa hän tulee valittavaksi.

Edustajat ja suoranaiset verot jaetaan eri valtioitten kesken, jotka tähän yhdistykseen tulevat kuulumaan, niiden vastaavien väkilukujen mukaan, jotka määrätään lisäämällä vapaitten henkilöitten koko lukuun, käsittäen myöskin vuosimääränsä palvelevat, vaan ei verosta vapautetut intiaanit, kolme viidesosaa kaikista muista henkilöistä. Väenlasku pannaan toimeen kolmen vuoden sisässä Yhdysvaltain kongressin ensimmäisen kokoontumisen jälkeen, ja joka seuraavan vuosikymmenyksen kuluessa tavalla, jonka laki tulee määräämään. Edustajain luku ei saa olla suurempi kun yksi joka kolmeakymmentä tuhatta henkeä vastaan vaan joka valtiolla tulee olla vähintään yksi edustaja; ja ennenkuin tällainen väenlasku pannaan toimeen, on New Hampshiren valtio oikeutettu valitsemaan kolme, Massachusetts

kahdeksan, Rhode Island ja Providence maatilat yhden, Connecticut viisi, New York kuusi, New Jersey neljä, Pennsylvania kahdeksan, Delaware yhden, Maryland kuusi, Virginia kymmenen, North Carolina viisi, South Carolina viisi ja Georgia kome edustajaa.

Kun avonaisia paikkoja ilmaantuu jonkun valtion edustuksessa, tulee toimeenpanevan virkavallan siinä valtiossa panna toimeen vaalit sellaisten avonaisten paikkojen täyttämiseksi.

Edustajahuone valitsee puhemiehen ja muut virkamiehensä ja on oikeutettu itse ratkaisemaan kaikki jäseniä vastaan tehdyt syytökset.

§ 3. Yhdysvaltain senaatti on kokoonpantu kahdesta senaattorista joka valtiosta. Nämät valitsee joka valtion lainsäätäjäkunta kuudeksi vuodeksi ja jokaisella senaattorilla on yksi ääni.

Heti kun he ensimmäisen vaalin johdosta ovat kokoontuneet, jaetaan ne niin tasaisesti kun mahdollista kolmeen luokkaan. Ensimmäisen luokan senaattorien paikat tulevat avonaisiksi toisen vuoden kuluttua, toisen luokan neljännen vuoden perästä ja kolmannen luokan kuudennen vuoden perästä, niin että kolmas osa tulee valittavaksi joka toinen vuosi;

ja jos viran avonaisuuksia tapahtuu luopumisen takia tahi muuten jonkun valtion lainlaattajakunnan loma-ajan kuluessa, niin tulee sellaisen valtion toimeenpanevan virkamiehen väliaikaisesti nimittää ja täyttää sellaiset avonaisuudet lainlaattajakunnan ensimmäiseen kokoukseen asti, joka silloin täyttää nämät avonaiset paikat.

Ei kukaan ole kelvollinen senaattoriksi, joka ei ole täyttänyt kolmekymmentä vuotta, eikä ole ollut yhdeksän vuotta Yhdysvaltain kansalaisena, eikä ole silloin kun hän valitaan, sen valtion asukas, joka hänet tulee valitsemaan.

Yhdysvaltain varapresidentti on senaatin puheenjohtaja, vaan ei saa äänestää, paitsi jos äännet tulevat tasan jaetuiksi.

Senaatti valitsee muut virkamiehensä, ja myöskin väliaikaisen puheenjohtajan varapresidentin poissaolon ajaksi, ja siksi aikaa kun hän hoitaa Yhdysvaltain presidentin virkaa.

Senaatilla on yksinomainen oikeus ratkaista kaikki sen jäseniä koskevat syytökset. Kun se istuu tällaisessa tapauksessa, otetaan sen jäseniltä vala eli vakuutus. Kun Yhdysvaltain presidentti tutkitaan, on ylituomari puheenjohtajana. Kukaan ei tule tuomituksi

iiman kahden kolmasosan läsnäolevain jäsen-
ten suostumusta.

Tuomio tällaisissa syytöksissä ei saa ulet-
tua kauemmaksi eli käsittää muuta kun viras-
ta eroittamista tai kykenemättömyyttä hoi-
taa ja nauttia mitään kunnia-, luottamus- ja
tuottavaa virkaa Yhdysvalloissa; mutta tuo-
mittu henkilö eli henkilöt ovat yhtäkaikki syy-
töksen, tutkimisen, tuomion ja rangaistuksen
alaiset lain mukaan.

§ 4. Ajat, paikat ja tavat valita senaat-
toreita ja edustajia, määrää kukin valtio lain-
laatijakuntansa kautta; vaan kongressi saat-
taa koska tahansa lain kautta tehdä ja muut-
taa sellaset ohjesäännöt paitsi mitä koskee
paikkoihin, joissa senaattorit valitaan:

Kongressi kokoontuu vähintään kerta jo-
ka vuosi, ja sellainen kokous tapahtuu ensim-
mäisenä maanantaina joulukuussa, paitsi jos se
lain kautta määrää toisen päivämäärän.

§ 5. Kumpainenkin huone on oma tuo-
marinsa omien jäsentensä vaaleissa, sen tulok-
sissa ja jäsentensä kelpaavaisuudessa, ja enem-
mistö kummassakin on kylläksi suuri lukumää-
rää toimintaa varten, mutta pienempi jäsenten
luku lykkää kokouksen päivästä päivään ja on
oikeutettu pakoittamaan poissaolevain jäsen-
tensä kokouksiin saapumaan sillä lailla ja sel-

laisten rangaistusten uhalla, jotka kumpikin
huone hyväksi katsoo.

Kumpainenkin huone määrää toimintansa
säännöt, rankaisee jäsenensä sopimattomasta
käytöksestä ja kahden kolmasosan suostumuk-
sesta eroittaa jäsenen.

Kumpainenkin huone pitää päiväkirjan
toiminnoistansa, ja julkaisee sen ajoittain
paitsi sellaisia osia, jotka heidän mielipiteensä
mukaan vaativat salassa pitämistä; ja kum-
mankin jäsenten kieltävät ja myöntävät äänet
missä kysymyksessä tahansa merkitään päivä-
kirjaan, jos viides osa läsnäolevista sen halua-
vat.

Ei kumpanenkaan huone kongressin istu-
misen aikana voi toisen suostumuksesta kes-
keyttää kokoustansa kauemmaksi ajaksi kun
kolmeksi päiväksi eikä muuttaa toiseen paik-
kaan kun siihen, jossa molempain huoneitten
tulee istua.

§ 6. Senaattorit ja edustajat saavat palk-
kion palveluksistansa, joka lain kautta heille
vahvistetaan ja maksetaan Yhdysvaltioitten
rahastosta. He ovat kaikissa tapauksissa, pait-
si valtion ja ylivallan petoksesta ja rauhan-
rikkomisesta syytettyinä, vapaat vangitsemi-
sesta kun ottavat osaa huoneitten istuntoihin
ja kun niihin tulevat ja niistä menevät; pu-

heistansa ja keskusteluistansa kummassakin huoneessa eivät he ole missään muualla edesvastauksessa.

Ei kukaan senaattori tahi edustaja sen ajan kuluessa, jota varten hän on valittu, ole oikeutettu tulla nimitetyksi mihinkään virkaan kuuluva Yhdysvaltain hallinnon alle, joka on perustettu tahi jonka sivutulot ovat kasvaneet hänen virka-aikansa ajalla; eikä kukaan, joka hoitaa Yhdysvaltain hallintoon kuuluvaa virkaa, voi tulla kummankaan huoneen jäseneksi valituksi sellaisen virka-ajan kestäessä.

§ 7. Kaikki lakiehdotukset tulliverojen nostamista varten saavat alkunsa edustajahuoneessa, vaan senaatti saattaa ehdoittaa ja keskenänsä suostua parannuksiin ja muutoksiin toisten lakiehdotusten suhteen.

Jokainen lakiehdotus, jonka edustajahuone ja senaatti ovat hyväksyneet esitetään, ennenkuin se laiksi tulee, Yhdysvaltain presidentille. Jos hän sen hyväksyy, kirjoittaa hän alle nimensä, vaan jollei, niin lähettää hän sen ynnä vastustuksensa syyt takaisin siihen huoneeseen, josta se alkunsa on saanut, joka huone on velvoitettu merkitsemään nämät verukkeet päiväkirjaansa, ja aloittaa siitä uudestaan keskustelemaan. Jos sellaisen uuden keskustelun perästä kaksi kolmasosaa tästä huonees-

ta suostuu hyväksymään lakiehdotuksen, lähetetään se ynnä verukkeet toiseen huoneeseen, joka samaten siitä uudestaan keskustele ja jos tämänkin huoneen kaksi kolmasosan enemmistö sen hyväksyy, niin on se laki. Mutta kaikissa tällaisissa tapauksissa molempain huoneitten äänestyksen määräävät "yes" ja "nay" äänet, niitten nimet, jotka äänestävät lakiehdotusta vastaan kirjoitetaan kummankin huoneen päiväkirjoihin. Jos presidentti ei lähetä lakiehdotusta takaisin kymmenen päivän kuluttua (sunnuntait pois laskettuina) sen jälkeen, kun se hänelle on esitetty, tulee se laiksi ikäänkuin jos hän olisi kirjoittanut nimensä sen alle paitsi, jos kongressi keskeyttämisenä kautta estää sen takaisin lähettämistä, jossa tapauksessa se ei tule laiksi.

Jokainen käsky, päätös tahi äänestys, johon senaatin ja edustajahuoneen suostumus vaaditaan (paitsi kongressin keskeyttäminen) esitetään presidentille; ennenkuin ne astuvat voimaan, hän ne hyväksyy, eli jos hän ne hylkää, senaatin ja edustajahuoneen kaksi kolmattaosan enemmistö ne uudestaan hyväksyy, kuten säännöt ja rajoitukset määrää lain hyväksymisessä.

§ 8. Kongressilla on valta:

Asettaa ja nostaa veroja, tullia, tavara-

tullia ja suostuntaveroja maksaaksensa Yhdysvaltojen velkoja ja pitääksensä huolta niiden yhteisestä puolustuksesta ja yleisestä onnellisuudesta, mutta kaikki nämät tullit, suostunta verot ja tavaratullit ovat yhdenmukaiset yli kaikkein Yhdysvaltain:

Lainata rahaa Yhdysvaltain luottamuk-
sella;

Järjestää kauppaliike vieraitten kansallisuuksien, eri valtioitten kesken ja intiaaniheimojen kanssa;

Määrätä yhdenmukaisia sääntöjä muukalaisten kansalaistuttamiseksi ja yhdenmukaisia lakeja vararikkoja varten yli kaikkein Yhdysvaltojen;

Lyöttää rahaa ja määrätä sen ja muukalaisen rahan arvo, ja asettaa painojen ja mittojen kaavat;

Pitää huolta Yhdysvaltain arvopaperien ja käytännössä olevan rahan väärentämisen rankaisemisesta;

Perustaa postikonttooreja ja postiteitä;

Auttaa tieteitten ja hyödyllisten taiteitten edistämistä vakuuttamalla rajoitetuksi ajaksi kirjailijoille ja keksijöille yksinomaisen oikeuden heidän kirjoituksiinsa ja keksintöihinsä;

Järjestää oikeusistuuntoja, jotka ovat alempia kun ylimmäinen tuomioistuin;

Rajoittaa ja rangaista rosvoamiset ja ryöstöt, jotka merellä tapahtuvat ja loukkaukset kansallisuuksien lakia vastaan;

Julistaa sota ja antaa kaappaus ja hyvituskirjeitä ja tehdä sääntöjä merellä ja maalla tapahtuvia anastuksia varten;

Nostaa ja ylläpitää armeijaa, vaan ei mitään rahasuostuntaa tätä tarkoitusta varten tehdä pitemmäksi ajaksi kun kahdeksi vuodeksi:

Pitää huolta ja ylläpitää laivasto;

Tehdä sääntöjä hallitusta ja maa- sekä merivoimien ohjaamista varten;

Pitää huolta nostoväen kokoonkutsumisesta panemaan täytäntöön yhdistyksen lait ja kukistamaan kapinat ja karkoittamaan maahan hyökkäävää vihollista;

Pitää huolta nostoväen järjestämisestä, aseilla varustamisesta ja kurin pidosta ja hallita sellaista osaa heistä, jota käytetään Yhdysvaltain palveluksessa, jättäen eri valtioille upseerien nimittämisen ja oikeuden harjoittaa nostoväkeä kongressin säätämien kurisääntöjen mukaan;

Harjoittaa yksinomaista lainsäätävää valtaa kaikissa tapauksissa sellaisissa piirikunnissa (joka ei saa käsittää enempää kun kymmenen neliöpeninkulmaa), joka erityisten valti-

oitten luovutuksen ja kongressin myöntymyksen kautta saattaa tulla Yhdysvaltain hallitusistuimeksi ja harjoittaa samanlaista valtaa kaikissa paikoissa, jotka lainlaatijakunnan suostumuksella siinä valtiossa ostetaan, jossa se sijaitsee, linnoitusten, varastohuoneitten, asevarastojen ja laivatokkain ja muitten tarpeellisten rakennusten rakennuttamista varten;

Säättää kaikki lait, jotka ovat ja tulevat tarpeellisiksi yllämainittujen oikeuksien toimeenpanemiseksi, ja kaikkien muitten oikeuksien, jotka nämät perustuslait uskovat Yhdysvaltain hallitukselle tahi mille tahansa sen osastolle ja virastolle.

§ 9. Sellaisten henkilöitten maahan muuttamista ja tuottamista, jotka nyt olemassa olevat valtiot pitävät soveliaina maahan tulemaan, ei kongressi ole oikeutettu kieltämään ennen vuotta yksi tuhat kahdeksansataa kahdeksan, vaan sellaisten maahan tuottamiselle on se oikeutettu asettamaan veron, joka kuitenkin ei saa nousta yli kymmenen dollaria henkeä kohtaan.

Habeas Corpus laki (joka antaa jokaiselle oikeuden saada asiansa oikeuden edessä tutkituksi) ei tule keskeytetyksi, paitsi, jos kappinan tahi hyökkäyssodan tapahtuessa yleinen turvallisuus sen vaatii.

Ei mitään "ex post facto" lakia (omaisuuden ja kunnian kadottamista) eli Bill of Attainder hyväksyttyä.

Mitään henkiveroa eli suoranaista veroa ei oteta paitsi väkilukuluettelon mukaan, joka tässä ennen on säädetty.

Mitään veroa tahi ulosmenoa ei panna tavaraille, jotka viedään ulos jostakin valtiosta.

Mitään etuoikeutta ei anneta toisen valtion satamille toisen edellä kauppa- ja tullisäädäntöjen kautta, eivätkä laivat, jotka tulevat tahi menevät toisesta valtiosta ole pakoitettu poikkeamaan sovittamaan tahi maksamaan ulosmenoja toisessa.

Mitään rahaa ei vedetä rahastosta paitsi lain kautta vahvistettujen suostumusten johdosta ja säännöllinen tilinteko ja laskut kaikesta vastaan otetusta ja ulosannetusta yleisestä rahasta julaistaan aika ajoittain.

Yhdysvallat eivät anna mitään aateliarvoa, eikä kukaan, joka hoitaa niitten alle kuuluvaa palkallista luottamusvirkaa saa ilman kongressin suostumusta vastaan ottaa mitään lahjaa, palkintoa, virkaa tahi arvonimeä minikälaista tahansa keltään kuminkaalta, ruhtinaalta eli vieraalta valtiolta.

§ 10. Mikään valtio ei saa yhtyä mihinkään sopimukseen, liittoon eli yhdistykseen,

antaa kaappauskirjeitä, lyöttää rahaa, päästää liikkeeseen velkaseteleitä, tehdä muuta kun kulta- ja hopearaha perustaksi velkojen maksamisessa, hyväksyä Bill of Attainder lakia tahi lakia, joka heikontaa eli vahingoittaa kontrah-tien eli sopimusten sitoovaisuuden, ja antaa aatelisarvoa.

Mikään valtio ei ole oikeutettu ilman kongressin suostumusta määräämään tavara-tullia tahi maksuja sisään tuoduille ja ulosviedyille tavaroille yli sen, mikä on ihan välttämätöntä sen hallinnollisten lakien toimeenpanemiseksi, ja puhdas tulo kaikista tulleista ja varatulleista, jonka valtio säätää sisään tuoduista ja ulosviedyistä tavaroista maksettaviksi, lankee Yhdysvaltojen rahatson käytettäväksi ja kaikki sellaiset ovat kongressin tarkastuksen ja valvonnan alaiset.

Mikään valtio ei ole oikeutettu säätämään ja määräämään tonniveroa, pitämään sotajoukkoja tahi sotalaivoja rauhan aikana ilman kongressin suostumusta, yhtymään mihinkään suostumukseen eli sopimukseen toisen valtion kanssa tahi vieraan vallan kanssa, tahi ryhtymään sotaan paitsi jos suoranaimen päälle hyökkäys sitä vastaan tapahtuu tahi sellaisessa uhkaavassa vaarassa, joka ei salli viivytystä.

KAPPALE II.

§ 1. Toimeenpaneva valta on uskottu Amerikan Yhdysvaltain presidentille. Hän hoitaa virkaansa neljän vuoden ajan ja valitaan yhdessä varapresidentin kanssa yhtä pitkäksi ajanjaksoksi seuraavasti:

Jokainen valtio nimittää tavalla, jonka kunkin valtion lainlaatijakunta säätää, joukon valitsijamiehiä, joitten luku on yhtä suurikun senaattorien ja edustajien lukumäärä, jotka valtio on oikeutettu lähettämään kongressiin; vaan ketään senaattoria, edustajaa tahi henkilöä, joka toimittaa jotain palkallista Yhdysvaltain luottamusvirkaa, ei saa valitsijamieheksi nimittää.

(* Valitsijamiehet kokoontuvat omissa valtioissansa ja valitsevat seteliäänestyksen kautta kaksi henkilöä, joista ainakin toinen ei saa olla heidän omien valtioittensa asukas. He tekevät luettelon kaikista henkilöistä, jotka ovat ääniä saaneet ja merkitsevät jokaisen ääniluvun. Nämät luettelot he lähettävät nimikirjoituksellansa varustettuina ja todistettuina sekä sinetillä suljettuina Yhdysvaltain hal-

* Tämä sulkujen sisällä oleva kappale on myöhemmin hyljätty ja sen tilalle laadittu XII kappale Muutoksissa.

lituksen istuntopaikkaan senaatin puheenjohtajan osoitteella. Senaatin puheenjohtaja aukaisee senaatin ja edustajahuoneen läsnäollessa kaikki nämät todistetut luettelot, ja äänet silloin lasketaan. Henkilö, jolla on suurin lukumäärä ääniä, tulee presidentiksi, jos se lukumäärä on kaikkien valitsijamiesten luvun enemmistö, ja jos löytyy enemmän kuin yksi, jolla on yhtä suuri lukumäärä ääniä, silloin edustajahuone heti seteliäänestyksellä valitsee yhden heistä presidentiksi, ja jollei kellään henkilöllä ole enemmistöä, silloin sama huone valitsee samalla lailla presidentin viidestä korkeimmasta, jotka ovat luettelossa. Mutta presidenttiä valittaessa lasketaan äänet valtioiden mukaan niin, että jokaisen valtion edustuksella on yksi ääni. Välttämätön lukumäärä läsnäolevia tätä tarkoitusta varten on yksi jäsen tai jäseniä kaksi kolmasosasta valtioiden luvusta, ja enemmistö kaikista valtioista on välttämätön valitsemisessa. Jokaisessa tapauksessa presidentin valitsemisen jälkeen se henkilö, jolla on suurin lukumäärä valitsijamiesten ääniä tulee varapresidentiksi. Vaan jos jääpi kaksi tai enemmän, joilla on sama lukumäärä ääniä, valitsee senaatti niistä seteliäänestyksen kautta varapresidentin.)

Kongressi määrää ajan, jolloin valitsija-

miehet valitaan ja päivän, jolloin heidän tulee antaa äänensä, joka päivä on oleva sama yli kaikkein Yhdysvaltain.

Kukaan paitsi maassa syntynyt kansalainen tahi Yhdysvaltain kansalainen siitä ajasta kun nämät perustuslait ovat hyväksytyt, ei voida tähän virkaan valita, joka ei ole täyttänyt kolmekymmentä viisi vuotta ja ei ole ollut neljätoista vuotta Yhdysvaltain asukas.

Siinä tapauksessa, että presidentti joutuu pois virastansa, kuoleman, luopumisen tahi kykenemättömyyden kautta hoitamaan sanotun viran tehtäviä ja velvollisuuksia, lankee tämä varapresidentille, ja kongressi pitää lain kautta huolta siinä tapauksessa, että molemmat se-
kä presidentti että varapresidentti pannaan viralta pois, kuolee, luopuu tahi joutuu kykenemättömäksi, päättää mikä virkamies on toimiva presidenttinä, ja astuu sellainen virkamies toimeen sen johdosta, kunnes este eli kykenemättömyys on poistettu tahi presidentti tulee valituksi.

Presidentti vastaan ottaa määrättyinä aikoina palveluksistansa palkkion, jota ei saa suurentaa eikä vähentää sen ajan kuluessa, jota varten hän on valittu, eikä hän saa vastaan ottaa mitään muita lisätuloja Yhdysvalloilta

tahi yhdeltä niistä tämän aikakauden kulu-
essa.

Ennenkuin hän astuu virkatoimeensa te-
kee hän seuraavan valan eli vahvistuksen:

“Minä pyhästi vannon (eli vakuutan), että
minä uskollisesti toimitan Yhdysvaltain presi-
dentin virkaa ja tahdon parhaimman kykyni
mukaan ylläpitää, suojella ja puolustaa Yh-
dysvaltain perustuslakeja.”

* 2. Presidentti on Yhdysvaltain armei-
jan ja laivaston ylikomentaja sekä eri valti-
oitten nostoväen, kun se kutsutaan Yhdysval-
tojen vakinaiseen palvelukseen. Hän saattaa
vaatia jokaiselta toimeenpanevan osaston ylim-
määltä virkamieheltä kirjallisen lausunnon jo-
kaisessa asiassa, joka koskee heidän virkavel-
vollisuuksiensa ja hänellä on valta armahtaa
ja anteeksi antaa Yhdysvaltoja vastaan tehty-
jä loukkauksia paitsi kongressin jäseniä ja Yh-
dysvaltojen valittuja virkamiehiä koskevissa
rikoksissa.

Hänellä on valta senaatin neuvon ja suos-
tumuksen mukaan tehdä sopimuksia, jos kak-
si kolmattaosaa läsnäolevista senaattoreista
siihen antaa suostumuksensa; ja hän nimittää
senaatin neuvon ja suostumuksen mukaan lä-
hettiläät, valtion ministerit ja konsulit, ylituo-
mioistuimen tuomarit ja kaikki muut Yhdys-

valtain virkamiehet, joitten nimityksestä tässä
muulla tavalla ei ole määrätty, ja joka lain
kautta tulee järjestettäväksi. Mutta kongressi
saattaa lain kautta uskoa sellaisten alempain
virkamiesten nimityksen, jonka pitää sopiva-
na, yksinomaan presidentille, lakioikeustoille
tahi osaston päämiehelle.

Presidentillä on valta täyttää kaikki vir-
ka-avonaisuudet, jotka tapahtuvat senaatin
istuntojen väliajalla, antamalla valtakirjoja,
jotka eivät ole voimassa kun seuraavan senaa-
tin istunnon loppuun.

§ 3. Hän antaa ajasta aikaan kongressil-
le kertomuksen Unioonin asemasta ja tilasta,
ja ehdoittaa heidän punnittavakseen sellaisia
keinoja ja toimenpiteitä, jotka hän pitää tar-
peellisina ja hyödyllisinä. Hän saattaa erityi-
sissä tapauksissa kutsua kokoon molemmat
huoneet, tahi jommankumman niistä, ja jos
erimielisyys tapahtuu niiden kesken, hän saat-
taa keskeyttää heidän istuntonsa sellaiseksi a-
jaksi, kun hän katsoo sopivaksi. Hän vastaan-
ottaa lähettiläät ja muut valtion ministerit.
Hän pitää huolta että lait pannaan säntilleen
toimeen, ja antaa valtakirjan kaikille Yhdys-
valtain virkamiehille.

§ 4. Presidentti, varapresidentti ja kaik-
ki Yhdysvaltain virkamiehet eroitetaan viras-

ta syytettynä ja toteen näytettynä valtiokavaltamisesta lahjoomisesta tahi muista suurista rikoksista ja väärinkäytöksistä.

KAPPALE III.

§ 1. Yhdysvaltain tuomiovalta on uskotu yhteen ylimpään oikeuteen eli tuomioistui-meen, ja sellaisiin alempiin oikeuksiin, kun kongressi ajasta aikaan määrää ja säätää. Tuomarit sekä ylimmässä oikeudessa että alemmissä hoitavat virkaansa niin kauan kun he hyvin itsensä käyttävät, ja määrättyinä aikoi-na vastaan ottavat palveluksistansa palkkion, jota ei saa vähentää heidän virkansa kestäessä.

§ 2. Tuomiovaltaan ulettuu kaikki laki- ja tasa-arvoisuusasiat, jotka näistä perustus-laeista, Yhdysvaltain laeista ja tehdyistä so-pimuksista johtuvat tahi niistä, jotka synty-vät niiden johdosta; kaikki asiat, jotka koske-vat lähettiläitä, valtion ministereitä ja konsu-leja; kaikki asiat, jotka koskevat sotalaivastoa ja merioikeutta; riita-asiat joissa Yhdysvallat ovat osallisina; riita-asiat kahden tahi useam-man valtion välillä; valtion ja toisen valtion kansalaisten välillä; eri valtioiden kansalais-ten välillä; samaan valtion kansalaisten vä-lillä, jotka vaativat maita ja maanomistusoi-keuksia toisissa valtioissa ja valtion tahi sen

kansalaisten ja muukalaisten valtojen kansa-laisten tahi alamaisten välillä.

Kaikissa asioissa, jotka koskevat lähetti-läitä, valtion ministereitä ja konsuleita ja niissä asioissa, joissa yksi valtio on osallisena, on ylimmällä oikeudella alkuperäinen tuomio-oikeus. Kaikissa muissa yllämainituissa asi-oissa ylimmällä oikeudella on vetoova tuomio-oikeus sekä lakiin että asianhaaroihin katsoen sellaisilla poikkeuksilla ja sellaisten ohjeitten mukaan, jotka kongressi tekee.

Kaikkien rikosten tutkiminen, paitsi vaa-livirkamiehiä koskevat, tapahtuu juryn (lauta-kunnan) kautta ja tapahtuu sellainen tutkimi-nen siinä valtiossa, jossa rikos on taaphtunut. Mutta jos rikos ei ole tapahtunut missään val-tiossa, tapahtuu tutkiminen sellaisessa paikas-sa eli paikoissa, kun kongressi lain kautta mää-rää.

§ 3. Valtion kavaltaminen Yhdysvaltoja vastaan käsittää ainoastaan sotimista niitä vas-taan, tahi yhtymistä sen vihollisiin auttaen ja suojellen heitä. Ketään ei tuomita valtion kavaltamisesta paitsi jos kaksi todistatjaa todis-taa sen selväksi tapahtumaksi eli jos tunnus-tus tapahtuu istuvassa oikeudessa.

Kongressilla on valta julaista rangaistus valtion kavaltamisesta, vaan mikään kunnian

ja tavarain menettämisen julistus ei saa vaikuttaa jälkeläisiin ja omaisuuden kadottamista paitsi syytetyn elinajaksi.

KAPPALE IV.

§ 1. Täysi usko ja luottavaisuus pannaan jokaisessa valtiossa jokaisen toisen valtion yleisiin asiapapereihin, kirjoihin ja oikeusjuttuihin. Kongressi voi yleisen lain kautta määrätä millä tavalla sellaiset paperit, kirjat ja jutut ja niistä johtuvat seuraukset ovat todeksi näytettävät.

§ 2. Jokaisen valtion kansalaiset ovat oikeutetut kaikkien valtioiden kansalaisten etuoikeuksiin ja vapautuksiin.

Henkilö, joka jossakin valtiossa on syytetty valtion kavaltamisesta, petoksesta tai muusta rikoksesta ja pakenee tuomiota sekä löydetään toisessa valtiossa jätetään sen valtion, josta hän pakeni, toimeenpanevan viraston vaatimuksesta takaisin ja lähetetään takaisin siihen valtioon, jolla on tuomiovalta rikoksessa.

Ketään henkilöä, joka yhdessä valtiossa pidetään palveluksessa tai työssä sen lain alla ja pakenee siitä toiseen, ei voi sen lakien ja ohjeitten johdosta päästä vapaaksi sellaisesta palveluksesta tai työstä, vaan jätetään

hän takaisin sen henkilön eli yhtiön vaatiessa, jolle sellainen palvelus ja työ kuuluu.

§ 3. Kongressi hyväksyy uusien valtioiden ottamista unioniin, vaan mitään uutta valtiota ei voida muodostaa toisen valtion tuomiopiirin sisässä, eikä muodostaa yhdistämällä kaksi tahi useampia valtioita tahi osia valtioista ilman asianomaisten valtioiden lainlaatijakuntain ja myöskin kongressin suostumusta.

Kongressilla on valta järjestää ja tehdä kaikki tarpeelliset säännöt ja ohjeet, jotka koskevat Yhdysvaltoihin kuuluvia alueita (territorioita) ja muuta omaisuutta; eikä mitään näissä perustuslaeissa voida selittää Yhdysvaltojen vaatimusten ja yksityisten valtioiden haitaksi.

§ 4. Yhdysvallat vakuuttavat jokaiselle valtiolle tässä unionissa tasavaltaisen hallitusmuodon ja suojelee jokaista niistä maahan hyökkäämistä vastaan, ja lainlaatijakunnan tahi toimeenpanevan virkamiehen pyynnöstä (kun lainlaatijakuntaa ei voida kokoon kutsua) kaikkea kotimaista väkivaltaa vastaan.

KAPPALE V.

Kongressi, koska tahansa kun molempain huoneitten kaksi kolmattaosaa jäsenistä sen tarpeelliseksi näkee, ehdottaa parannuksia ja muutoksia näissä perustuslaeissa; tahi kun

kaksi kolmattaosaa kaikkien valtioiden lainlaatijakunnista sen pyytävät, kutsuu edustuskokoukseen parannusten ehdottamista varten, jotka kummassakin tapauksessa kaikissa suhteissa ja tarkoituksissa perustuslakien osana ovat sitovat, kun kolme neljättäosaa kaikkien valtioiden lainlaatijakunnista tahi edustajakokoukset kolmessa neljättäosassa valtioista ne vahvistavat riippuen siitä minkä vahvistamistavan kongressi ehdottaa siinä tapauksessa ettei mikään muutos eli parannus, joka tehdään ennen vuotta yksituhatta kahdeksansataa kahdeksan millään tavalla koske tahi vaikuta ensimmäiseen ja neljanteen osastoon ensimmäisen kappaleen yhdeksännessä pykälässä, ja ettei mikään valtio ilman sen suostumusta kadota tasa-arvoista äänestysoikeuttansa senaatissa.

KAPPALE VI.

Kaikki velat ja sopimukset, jotka ovat tehdyt ennen näitten perustuslakien hyväksymistä, ovat yhtä sitovat Yhdysvaltoja vastaan näitten perustuslakien nojalla kun Liittoutuneitten valtioiden aikana.

Nämät Yhdysvaltioiden perustuslait ja ne lait, jotka tulevat tehdyiksi näitten johdosta ja mukaan, kaikki tehdyt sopimukset ja ne, jotka tulevat tehtäviksi Yhdysvaltain hallin-

non alla, ovat maan korkein laki, ja tuomarit joka valtiossa ovat sen kautta sidotut huolimatta minkä valtion tahansa vastakkaisista perustus- ja muista laeista.

Ennen mainitut senaattorit ja edustajat, eri valtioiden lainlaatijakuntain jäsenet ja kaikki toimeenpanevat ja oikeusvirkamiehet sekä Yhdysvalloissa että eri valtioissa ovat sidotut valan ja vakuuttamisen kautta kannattamaan näitä perustuslakeja, vaan mitään uskonnon koetusta ei koskaan vaadita kelpaavuudeksi mihinkään virkaan tahi yleiseen luottamukseen Yhdysvalloissa.

KAPPALE VII.

Yhdeksän valtion edustuskokousten lopullinen vahvistus on riittävä näitten perustuslakien toimeenpanemista varten valtioiden välillä, jotka sen niin hyväksyvät.

Tehty edustajakokouksessa läsnäolevien valtioiden yksimielisen hyväksymisen mukaan seitsemäntenätoista päivänä syyskuuta Herran vuotena yksi tuhatta seitsemänsataakahdeksankymmentäseitsemän ja Amerikan Yhdysvaltain vapauttamisesta kahdentenatoista vuotena. Jonka todistukseksi me olemme tähän liittäneet nimikirjoituksemme. GEO. WASHINGTON,

Esimies ja edustaja Virginiasta.

New Hampshire. — John Langdon, Nicholas Gilman.

Massachusetts. — Nathaniel Gorham, Rufus King.

Connecticue. — Wm. Sam. Johnson, Roger Sherman.

New York. — Alexander Hamilton.

New Jersey. — Wil. Livingston, Wm. Paterson, David Brearley, Jona Dayton.

Pennsylvania. — B. Franklin, Robt. Morris, Thom. Fitzsimons, James Wilson, Thomas Mifflin, Geo. Clymer, Jared Ingersoll, Gouv. Morris.

Delaware. — Geo. Read, John Dickinson, Jaco. Broom, Gunning Bedford, Jun., Richard Bassett.

Maryland. — James M'Henry, Daml. Carroll, Dan. of St. Thom. Jenifer.

Virginia. — John Blair, James Madison, Jr.

North Carolina. — Wm. Blount, Hu. Williamson, Rich'd Dobbs Spaight.

South Carolina. — J. Rutledge, Charles Pinckney Charles Cotesworth, Pinckney Pierce Butler.

Georgia. — William Few, Abr. Baldwin.
Todistaa: WILLIAM JACKSON, sihteeri.

KAPPALEITA LISÄYKSEKSI JA MUUTOKSEKSI AMERIKAN YHDYSVALTAIN PERUSTUSLAKIIN.

Kongressin ehdottamat ja useiden valtioiden lainlaadintavaliokuntain vahvistamat alkuperäisen Perustuslain V kappaleen nojalla.

I KAPPALE.

Kongressi ei säädä lakia uskonnon vahvistamiseksi, tahi estääksensä sen vapaata harjoitusta, tahi vähentääksensä puhe- ja painovapautta, tahi kansan oikeutta rauhallisesti kokoontua ja anomusten tekemistä hallitukselle kärsittyjen vääryyksien palkitsemiseksi.

II KAPPALE.

Koska hyvin järjestetty nostoväki on tarpeen vapaalle valtiolle, ei oikeutta kantaa aseita rajoiteta.

III KAPPALE.

Sotamiestä ei rauhan aikana majoiteta mihinkään taloon ilman omistajan suostumusta eikä sodankaan aikana paitsi tavalla, jonka laki määrää.

IV KAPPALE.

Kansan oikeutta olla turvattuna ruumiinsa, talojensa, paperiensa ja tavaroittensa suhteen kohtuuttomia tutkimisia ja anastuksia vastaan, ei loukata, takavarikko ja vangitsemiskäskyjä ei julaista paitsi pätevistä syystä valan ja vakuuttamisen kannattamina ja ennen kun tarkasti selitetään paikka, joka on tarkastettava ja henkilöt ja esineet, jotka ovat takavarikkoon otettavat.

V KAPPALE.

Ketään ei pidetä vastaamassa hengen tahi muusta häpeällisestä rikoksesta paitsi Grand Juryn esityksestä ja syytöksestä paitsi tapauksissa jotka syntyvät maa- ja merisotavoimissa tahi nostoväessä kun ne ovat vakinaisessa palveluksessa sodan ja yleisen vaaran aikana, eikä ketään samasta rikoksesta kahta kertaa aseteta henkensä tahi jäsentensä suhteen vaaraan; eikä ole pakoitettu missään rikosasiassa todistamaan itseänsä vastaan, eikä voi kadottaa elämänsä, vapauttansa ja omaisuuttansa ilman lain mukaista menettelyä, eikä yksityistä omaisuutta saateta anastaa yleiseen käytäntöön ilman oikeutettua palkkiota.

VI KAPPALE.

Kaikissa rikosasioissa syytetty on oikeutettu nopeaan ja yleiseen tutkimiseen valtion

ja sen piirikunnan puolueettoman juryn kautta, jossa rikos on tehty, joka piirikunta sitä ennen lain kautta on vahvistettu ja sitten kun hänelle syytöksen luonto ja syy on kerrottu; kohtaamaan vastassa olevat todistajat; saada pakollinen oikeuskäräjä voidakseen hankkia todistajia omaksi eduksensa; ja käyttää lakimiehen apua puolustukseksensa.

VII KAPPALE.

Siviiliasioissa, joissa riidassa olevan asian arvo nousee yli kahdenkymmenen dollarin, säilytetään oikeus saada asia tutkituksi jury-oikeuden kautta ja sen kautta tutkitut asiat eivät muulla tavalla tule tutkittaviksi missään Yhdysvaltojen oikeuksissa paitsi siviililain sääntöjen mukaan.

VIII KAPPALE.

Liiallista takuuta ei vaadita, eikä liiallisia sakkoja määrättäkö eikä tavattomia ja julmia rangaistuksia käytettäkö.

IX KAPPALE.

Perustuslakien luettelemia erityisiä oikeuksia ei saa selittää kieltämään ja heikontamaan toisia, joita kansalla on.

X KAPPALE.

Ne oikeudet, jotka ei ole perustuslain kautta uskotut Yhdysvalloille eikä niitten

kautta kielletyt tahi estetyt valtioilta, kuuluvat eri valtioille eli kansalle.

XI KAPPALE.

Yhdysvaltojen tuomiovaltaa ei selitettäväksi ulottuvaksi mihinkään laki- ja oikeusjuttuun, jonka kansalaiset toisesta valtiosta tahi kansalaiset eli alamaiset vieraasta valtiosta on aloittaneet ja käyneet jotakin Yhdysvaltojen valtiota vastaan.

XII KAPPALE.

Valitsijamiehet kokoontuvat omissa valtioissansa ja äänestävät seteliäänestyksellä presidenttiä ja varapresidenttiä joista ainakin toinen ei saa olla saman valtion asukas johon he itse kuuluvat, he vaaliseleissensä nimittävät henkilön, jonka he äänestivät presidentiksi, ja selvissä vaaliseleissä henkilön, jonka äänestävät varapresidentiksi, ja heidän tulee tehdä tarkat luettelot kaikista henkilöistä, jotka ovat presidentiksi äänestetyt ja kaikista henkilöistä, jotka ovat varapresidentiksi äänestetyt, ja merkitä äänien lukumäärä jokaiselle sellaiselle henkilölle. Nämät luettelot merkitsevät he nimikirjoituksillansa ja todistavat ja lähettävät ne hallituksen istuntapaikkaan senaatin puheenjohtajan osoitteella; — senaatin puheenjohtaja aukaisee senaatin ja edustajahuoneen läsnäollessa kaikki nämät to-

distetut luettelot ja äänet lasketaan; se henkilö, jolla on suurin luku ääniä presidentin virkaa varten, tulee presidentiksi, jos se lukumäärä on kaikkien nimitettyjen valitsijamiesten enemmistö, mutta jos ei kelläkään henkilöllä ole sellaista enemmistöä, silloin valitsee edustajahuone niistä henkilöistä, joilla on suurin lukumäärä ääniä ei kuitenkaan enemmän kuin kolme korkeinta siitä luettelosta, jossa presidenttiä on äänestetty, heti seteliäänestyksen kautta presidentin. Mutta presidenttiä valittaessa lasketaan äänet valtioitten mukaan ja kaikkien valtioitten enemmistö on välttämätön vaalia varten. Ja jos edustajahuone ei valitse presidenttiä koska tahansa, kun vaalioikeus lankee heidän päällensä ennen seuraavaa neljättä päivää maaliskuuta, silloin varapresidentti toimii presidenttinä niinkuin tapahtuu presidentin kuoleman tahi muun laillisen kykenemättömyyden aikana. Henkilö, jolla on suurin lukumäärä ääniä varapresidentin virkaa varten tulee varapresidentiksi, jos se lukumäärä on kaikkien nimitettyjen valitsijamiesten enemmistö, ja jollei kelläkään henkilöllä ole enemmistöä, silloin kahdesta korkeimmasta ääniluvusta senaatti valitsee varapresidentin. Riittävänä läsnäolevain jäsenten lukumääränä tätä tarkoitusta varten täytyy

olla kaksi kolmattaosaa koko senaattorien lukumäärästä ja koko luvun enemmistö on välttämätön vaalissa. Mutta ei kukaan, joka perustuslakien mukaan on kelpaamaton presidentin virkaan, kelpaa myöskään Yhdysvaltain varapresidentin virkaan.

XIII KAPPALE.

§ 1. Ei orjuutta eikä vasten tahtoista palvelusta, paitsi rangaistuksena rikoksesta, josta asianomainen on lain mukaisesti tuomittu, saa olla olemassa Yhdysvaltojen rajojen sisässä tai missään paikassa, joka kuuluu niitten tuomiovallan alle.

§ 2. Kongressilla on valta pakottaa tämän kappaleen noudattaminen asianmukaisella säätämisellä.

XIV KAPPALE.

§ 1. Kaikki henkilöt jotka ovat syntyneet tai kansalaisiksi tulleet Yhdysvalloissa ja kuuluvat sen tuomiovallan alle, ovat Yhdysvaltain ja sen valtion, jossa asuvat, kansalaiset. Mikään valtio ei saa tehdä tai pakollisesti toimeen panna lakia, joka vähentää Yhdysvaltain kansalaisten etuoikeuksia, tai vapautuksia, eikä mikään valtio saa ryöstää keltään henkilöltä hänen elämänsä, vapauttansa ja omaisuuttansa ilman asianmukaista laillista oikeudenkäyntiä, eikä kieltää keneltäkään

hengeltä sen tuomiopiirissä tasa-arvoista laien suojelusta.

§ 2. Edustajat nimitetään eri valtioissa heidän numerolukunsa mukaan, laskien koko henkilöitten lukumäärän joka valtiossa pois lukemalla veroa maksamattomat intiaanit; mutta kun oikeus äänestämään jossakin valitsijamiesten, Yhdysvaltain presidentin ja varapresidentin valitsijamiesten vaaleissa, edustajien kongressissa, valtion toimeenpanevain ja oikeuston virkamiesten, tahi sen lainlaattajakunnan jäsenten vaaleissa kielletään joltakin asukkaalta sellaisessa valtiossa (vaikka hän on kahdenkymmenen vuoden ikäinen ja on Yhdysvaltain kansalainen), tahi jollakin lailla vähennetään, paitsi siitä syystä että on ottanut osaa kapinaan tahi toiseen rikokseen, niin eduskunta siinä on vähennettävä samassa suhteessa kun sellaisten mieskansalaisten lukumäärä on kaikkein kaksikymmentäyksi vuotta täyttäneitten mieskansalaisten lukuun siinä valtiossa.

§ 3. Kukaan ei kelpaa senaattoriksi tahi edustajaksi kongressissa, valitsijamieheksi, presidentiksi tahi varapresidentiksi, tahi hoitamaan minkäänlaista virkaa, ei sotilas- eikä siviilivirkaa Yhdysvalloissa tahi missään valtiossa, joka ennen, tehtyänsä virkavalan kong-

ressin jäsenenä, tahi Yhdysvaltain virkamiehenä ja jäsenenä jonkin valtion lainlaatijakunnassa, tahi jonkun valtion toimeenpanevana tahi oikeuden virkamiehenä ylläpitääksensä Yhdysvaltain perustuslakia, on ottanut osaa kapinaan ja vastustukseen Yhdysvaltoja vastaan ja auttanut tahi suojellut sen vihollisia; mutta kongressi saattaa kummankin huoneen kahden kolmattaosan äänestyksen kautta poistaa sellaisen kelpaamattomuuden.

§ 4. Yhdysvaltain yleisten velkain sitovaisuutta, kun ne ovat lain kautta hyväksytyt, käsittäen velkoja, jotka ovat syntyneet eläkkeitten ja palkkioitten maksamisesta palveluksista kapinan ja vastustuksen kukistamisessa, ei otettako keskusteltaviksi; mutta ei Yhdysvallat eikä mikään valtio saa hyväksyä tahi maksaa mitään velkaa eli sitoumusta, joka on syntynyt kapinan ja vastustuksen avustamisesta Yhdysvaltoja vastaan, tahi mitään hyvityksen vaatimusta orjan kadottamisesta ja vapauttamisesta. Mutta kaikki sellaiset velat, sitoumukset ja vaatimukset pidetään laittomina ja tyhjinä.

§ 5. Kongressilla on valta pakoittaa asianmukaisella säätämällä tämän kappaleen pykälien noudattaminen.

XV KAPPALE.

§ 1. Ei Yhdysvallat eikä mikään valtio saa kieltää tahi vähentää Yhdysvaltain kansalaisten äänestys-oikeutta rodun, värin tahi etnisen orjuuden tilan johdosta.

§ 2. Kongressilla on valta pakoittaa tämän kappaleen noudattaminen asianmukaisella säätämällä.

Tarkasti luettua ja muistiin merkittyä edelliset on kansalaiseksi pyrkivän helpompi vastata tehtyihin kysymyksiin ja tehdä uskollisuusvalan perustuslaille ja hallitukselle. Heidän tulee kumminkin ottaa huomionsa monia vähäpätöisempiäkin seikkoja, sillä usein ovat ne juuri pikku seikat, jotka ehkäisevät kansalaisoikeuksien saannin, saattaa olla ettei pyrkijä muista presidentin nimeä taikka miten ja kuinka pitkäksi ajaksi hänet valitaan kerralla. Muistaa tulee myöskin ettei uuden lain mukaan saa kukaan kansalaisoikeuksia hakiesaan käyttää tulkkia, vaan tulee jokaisen kyettä itse puhumaan asiansa, jota paitsi ei kestä kauan ennenkuin vaaditaan myöskin välttävä englanninkielen luku- ja kirjoitustaito kansalaistuttamiseksi.

Nykyinen laki vaatii että henkilön, jolla on n. k. ensimmäiset paperit, ja on muutoin

kelvollinen hakemaan kansalaisoikeuksia, tulee jättää kirjallisen hakemuksensa kauntin sihteerin virastoon 90 päivää ennen sen piirioikeuden alkamista, jossa aikoo kansalaisoikeutensa saada.

Ensi paperien tulee olla vähintään kahden ja enintään 7 vuoden vanhat.

Maan hallituskoneisto jakaantuu tehtäviinsä nähden kolmeen päähaaraan. **Toimeenpaneva, lakialaativa ja oikeuslaitokset.** Presidentti virastoinen kuuluu kansallisen hallituksen toimeenpanevaan haaraan, kuvernöörit virastoinen valtioitten. Lakialaativaan haaraan kuuluvat kansallisessa hallituksessa kongressi, senaatti ja edustajakunta sekä valtioissa lainlaatijakunta ja valtion senaatti. Oikeuslaitoksista on korkein kansallinen eli Yhdysvaltain ylioikeus, jossa nykyään on 9 elinkaudekseen nimitettyä ylioikeuden tuomaria. Sen jälkeen seuraa kansallinen piirioikeus (District Court) ja vetoomisoikeus (Appellate Court). Valtioissa taasen on valtion ylioikeus (Supreme Court), piirioikeus (Circuit Court) ja vihdoin paikalliset tuomioistuimet. Näitten lisäksi voidaan tässä vielä mainita alaikäisten tuomiooikeus (Juvenile Court) ja perintöasiain oikeus (Probate Court.)

Kansallisen ylioikeuden tuomarit nimit-

tää presidentti kongressin suostumuksella; valtion ylioikeuden tuomarit 8 luvultaan, valitaan kansan äänestyksellä kahdeksaksi vuodeksi kerrallaan; samaten kuin piirioikeudenkin tuomarit, joitten virka aika on 6 vuotta. Paikalliset tuomarit valitaan tavallisesti 4 vuoden ajaksi.

Senaattorit, joita on kullakin valtiolla 2, valitsee valtion lainlaatijakunta 6 vuoden ajaksi kerrallaan. Valtion senaatin jäsenten virka-aika on 2-vuotinen ja valitaan ne piirikunnittain kansan äänestyksellä.

Tässä pyydämme huomauttaa lukijalle, että raittiuskansan mielipide ja politillinen vaatimus on se, että Yhdysvaltain senaattorit samoin kuin presidenttikin olisivat valittavat suoranaisella kansan äänestyksellä.

Kongressin ala eli edustajahuoneen jäsenet, joita valitaan kustakin valtiosta väkiluvun mukaan perustuslaissa säädetyllä tavalla, nykyään käsittää kansanedustajapiiri jonkun verran yli 200,000 asukasta.

Valtiohallituksen korkein virkamies kuvernööri valitaan valtion äänestäjien enemmistöllä 2 vuodeksi kerralla, samoin toisetkin valtion palvelijat paitsi ne, joita kuvernöörillä on oikeus nimittää.

Kaikki yleiset lait saavat alkunsa kongres-

sissa, valtioilla ei ole oikeutta säätää yleisiä lakeja, jotka ratkaistaan ja tulevat laeiksi perustuslaissa säädetyssä järjestyksessä. Presidentillä ei ole yksistään lakiasäättävää valtaa, vaikka hän kyllä voi esittää niitä kongressille keskusteltavaksi, jota vastoin hänen tulee hoitaa säädettyjen lakien noudattamista samalla, kuin oikeuslaitokset tuomitsevat säädösten perustuslain mukaisuutta. Siten täydentää kukin kaava toistansa.

Valtiossa sitä vastoin, milloin joku haluaa saada laadituksi jonkun lain taikka tahtoo saada oman esityksensä käsittelyn alaiseksi, niin laatii hän joko itse tai antaa jonkun toisen henkilön (paremmin jonkun lakimiehen), laatia esityksensä asianomaiseen kirjalliseen kuntoon ja joko vie taikka lähettää sen lainlaatijakunnan asianomaiselle toimikunnalle, jonka toimesta se joutuu käsittelyn alaiseksi laillisessa järjestyksessä.

Sillä mitä edellä olemme sanoneet, toivomme saavamme johtaa sitä lukijaa joka pyrkii tietoisuuteen Amerikan kansalaisoikeuksista ja velvollisuuksista, tietämään muutamia tärkeimpiä ehtoja, jonka lisäksi kehoitamme häntä samalla, kuin hän opettelee maan kieltä lukemaan sellaisia alkuperäisiä ja luotettavia teoksia, jotka näitä asioita käsittelevät. Yhte-

nä sellaisena esitämme lukijalle B. A. Hinsdalen kirjottamaa kirjaa "The American Government National and State."